

Daloskönyv 2024

Szerkesztették: Fekete Zsófia, Cselenák Zsolt és Oláh Marcell
Lektorálta: Grimmé Ács Ildikó

ELŐSZÓ

Kedves Éneklő Emberek!

Ez a daloskönyv elsősorban terápiás közösségi éneklés céljából készült.

A gyűjteményt azoknak is szánjuk, akik központi idegrendszeri sérülés után afáziával, verbális vagy figyelmi akadályozottsággal kell megküzdeniük.

A szerkesztésben az vezérelt minket, hogy minél egyszerűbben áttekinthető legyen a kötet és nagyobb betűkkel egy oldalra kerüljön egy-egy dal szövege. Egy képet is tettünk mindegyik dalszöveghez, ami a dal értelmezéséhez köthető. Néhány képet olyan személyek rajzoltak, akik régóta küzdenek betegségükkel¹. Az ő nevüket külön lábjegyzetben jelöltük. A dalszövegek mellett szándékosan nem szerepel a harmónia, a lekottázott melódia és az alkotó neve, hiszen az volt a célunk, hogy látási, figyelmi probléma esetén is segítsük a szövegképre történő fókuszot.

Amennyiben hozzátartozóval együtt szeretnének énekelni, segítséget nyújthat Muszti Bea és Dobay András Csalamádé című gyűjteménye (<http://www.muszydobay.hu/>), ahol az alkotók, a harmónia és a dallam is megtalálható.

Itt szeretnénk megköszönni minden költőnek, dalszövegírónak és zeneszerzőnek ezeket a műveket, melyek máig is sokaknak támaszt, lendületet és erőt adnak a gyógyulásban.

Jó éneklést kívánunk!

Szerkesztők

ISBN 978-615-02-1311-8

Daloskönyv 2024 (PDF) Fekete Zsófia, Cselenák Zsolt, Oláh Marcell

¹ A címlapon Szabó Zsuzsanna grafikája látható

TARTALOM

Előszó	1	Az utcán	30	Erdő, erdő, erdő	56
Tartalom.....	2	Badacsonyi szőlőhegyen	31	Érik a szőlő	57
A 67-es út	4	Balatoni nyár.....	32	Európa	58
A csitári hegyek alatt.	5	Ballag már a vén diák	33	Évszakok.....	59
A fénybe nézz	6	Bájló	34	Felülről fúj az őszi szél	60
A horgosi csárda	7	Boldog születésnapot	35	Fényév távolság	61
A hűtlen.....	8	Boldogság, gyere haza	36	Föl, föl vitézek a csatára	62
A jó lovas katonának.	9	Bóbita	37	Gábor Áron rézagyúja	63
A malomnak nincsen köve	10	Carolina	38	Gedeon bácsi.....	64
A muzikusnak dalból van a lelke.....	11	Csinibaba	39	Gézengúz.....	65
A nagy ho-ho Horgász	12	Csillag vagy fecske.	40	Gyöngyhajú lány	66
A zene az kell.....	13	Csönded vagyok.....	41	Ha én rózsza volnék .	67
Ablakomba, ablakomba	14	Darabokra törted a szívem!.....	42	Hajolj bele a hajamba	68
Adj helyet magad mellett	15	Doktor Bubó.....	43	Halleluja	69
Afrika.....	16	Édes kisfiam	44	Hej, Dunáról fúj a szél	70
Ahogy lesz, úgy lesz	17	Ég a város	45	Hogyha nékem sok pénzem lesz.....	71
Ajjajaj	18	Egy csók és más semmi.....	46	Holnap hajnalig	72
Akácos út	19	Egy szál harangvirág	47	Hull a szilva	73
Álmodtam egy világot	20	Egyszer véget ér.....	48	Hull az elsárgult levél	74
Angyallány	21	Egyszerű dal.....	49	Ilyenek voltunk	75
Apám hitte.....	22	Éjjel az omnibusz tetején.....	50	Imádok élni.....	76
Aranyeső.....	23	Elhagyom a várost..	51	Indulj el egy úton	77
Árva fiú.....	24	Elindultam szép házamból.....	52	Induljon a banzáj!	78
A szerelemnek múltja kell	25	Elmegyek, elmegyek	53	Introvertált dal	79
Az a szép, akinek a szeme kék.....	26	Én vagyok az, aki nem jó.....	54	Iskolatáska	80
Az első villamos	27	Erdő, erdő, de magos a teteje.....	55	Jaj, de jó a habos sütemény	81
Az légy, aki vagy	28			Jaj, de magas ez a vendégfogadó	82
Azért vannak a jó barátok.....	29				

János bácsi a csatában	83	Miért hagytuk, hogy így legyen	110	Rohan az idő	137
János legyen fenn a János-hegyen	84	Mindenki másképp csinálja	111	Sohase mondd	138
Jégszív	85	Miszter Alkohol	112	Süsü, a sárkány	139
Jöjj kedvesem	86	Most élsz	113	Szállj el kismadár ..	140
Jöjj vissza vándor....	87	Most kéne abbahagyni	114	Szállj fel magasra..	141
Kell még egy szó.....	88	Most múlik pontosan	115	Szállok a dallal	142
Kertész leszek.....	89	Nád a házam teteje	116	Száz forintnak ötven a fele	143
Két szál pünkösdrózsa	90	Ne gondold	117	Széles a Balaton vize	144
Kicsit szomorkás... .	91	Ne vágj ki minden fát	118	Szeretni valakit valamiér'	145
Kinek mondjam el vétkeimet?	92	Nélküled	119	Szemedben Könnyek	146
Kis kece lányom.....	93	Neked írom a dalt .	120	Tavaszi szél	147
Kör közepén állok ...	94	Nem adom fel	121	Te majd kézen fogsz	148
Közeli helyeken.....	95	Nézz az ég felé.....	122	Túl a vízen egy kosár	149
Különös éjszaka volt	96	Oh, kisleány.....	123	Úgy szeretném meghálalni.....	150
Lakodalom van a mi utcánkban	97	Oly távol vagy tőlem	124	Utcára nyílik a kocsmá ajtó	151
Legyetek jók, ha tudtok	98	Olyan ő	125	Újra itt van	152
Lekapcsolom a villanyt a fejemben	99	Örökké tart.....	126	Valahol egy lány....	153
Limbó hintó	100	Örömóda	126	Valaki mondja meg	154
Lökd ide a sört!	101	Pá, kis aranyom....	128	Várj, míg felkel majd a nap	155
Magyarország	102	Paff, a bűvös sárkány	129	Vidéki sanzon.....	156
Mama, kérlek	103	Pálinka dal	130	Virágéknál ég a világ	157
Már minálunk babám	104	Parasztkantáta.....	131	Vuk.....	158
Márti dala	105	Próbálj meg lazítani!	132	Zene nélkül mit érek én?	159
Mert a nézését, meg a járását	106	Rejtelmek	133	Zöldre van a.....	160
Mézga Géza.....	107	Reptér.....	134		
Mi vagyunk a Grund	108	Requiem/Karthago	135		
Micimackó	109	Reszket a hold a tó vizén	136		

A 67-ES ÚT

Nagy esők jönnek és
elindulok, elmegyek
innen messze,
a 67-es úton várhatsz
rám dideregve.
Nyáréjszakán ha nem
jövök, esik az eső és
mennydörög...
A csillagokkal, ha
szédülök, esik az eső
és nem találsz rám.

**Csillagok, csillagok
mondjátok el nekem,
merre jár, hol lehet
most a kedvesem!
Veszélyes út, amin
jársz, veszélyes út,
amin járok.
Egyszer te is
hazatalálsz,
egyszer én is
hazatalálok.**

Nagy esők jönnek és itt
maradok, itt maradok
örökre,
a 67-es út mellett az
árokparton ülve.
Nyáréjszakán ha nem
jövök, esik az eső és
mennydörög...
A csillagokkal, ha
szédülök, esik az eső
és nem találsz rám.

Csillagok, csillagok...

A CSITÁRI HEGYEK ALATT

A csitári hegyek alatt
régen leesett a hó.
Azt hallottam, kisangyalom,
véled esett el a ló.
Kitörted a kezedet,
mivel ölelsz
engemet?
Így hát kedves
kisangyalom,
nem lehetek a
tied.

Amott látok az ég
alatt
egy madarat
repülni,
De szeretnék a rózsámnak
egy levelet küldeni!
Repülj madár, ha lehet,
vidd el ezt a levelet!
Mondd meg az én galambomnak,
ne sirasson engemet!

A FÉNYBE NÉZZ

Ember
Kelj fel
Tudod,
hogy
várnak
Rád

**Mindig a fénybe
nézz
Mert szebbet
még soha nem
láttál
Biztos a fénybe
érsz**

Új dalt
Forralt
Benned, aki mindent lát

**Ha fel tudsz állni, mikor
elbuktál**

Szétfolyt
Ami rég volt
Mostanra senki sem
értene

**Még bírnod kell
Nem felejteted el
Hogy az a nyughatatlan
szív
Lobog benned**

Kezdet
Végzet
Egyik sem rejtély már

Éltet
A lélek
De közben a vágy eléget

Nyeresebb
Verset
Már nem dalolhatnál

A tenger
Egyszer elnyel
De hagyj itt egy szép
emléket

Nincsen más, csak a hit
és a dac
A tiéd csak az marad,
amit másoknak adsz

Nincs is más, csak
egyetlen dal
Amit mindenhová
hordasz magaddal

Mindig a fénybe nézz...

A HORGOSI CSÁRDA

A horgosi csárda ki van festve.
Odajár a cimbalmos a cimbalmával
cimbalmozni, minden este.

Kocsmárosné azt hiszi, hogy a lányát elveszi, egy valaki.

A horgosi csárda ki van festve.
Odajár a hegedűs a hegedűvel hegedülni minden este.

Kocsmárosné azt hiszi, hogy a lányát elveszi, egy valaki.

Horgoson is vannak csinos lányok,
Minden este egyet kettőt kézen fogva,
karon fogva kipróbálok.

Kocsmárosné...

A HÜTLEN

Ment a hűtlen nehéz fejjel,
Visszamenne, de ő már nem
kell,
Érzi, hálátlan lett sorsa,
Keserű könnye arcát mossa.

Arra gondol, őt ki szerette.
Ha szerette, el mért engedte?
Vissza nem jön többé soha,
Bárcsak békén hagyták volna.

**Minden hajnal övé marad.
Látja szállni a madarakat.
Hosszú, hosszú ideje vár.
Nem számolja a napokat
már.
De amíg él, el nem felejt,
hogy a múltat ki nem tépheti
szívéből.
De amíg él, el nem felejt,
hogy a múltat ki nem tépheti
szívéből.**

Megállt egyszer, visszánézett
Nézte, nézte a messzeséget.
Sárga lámpák jelzik útját.
Otthon hagyta minden múltját.

Ment a hűtlen nehéz fejjel.
Tudja jól, hogy ő már nem
kell.
Ég veletek! Mást nem
mondott.
Szeme túlragyogott minden
csillagot

**Minden hajnal övé marad.
Látja szállni a madarakat.
Hosszú, hosszú ideje vár.
Nem számolja a napokat
már.
De amíg él, el nem felejt,
hogy a múltat ki nem tépheti
szívéből.
De amíg él, el nem felejt,
hogy a múltat ki nem tépheti
szívéből**

EDDA
műve

A JÓ LOVAS KATONÁNAK

A jó lovas katonának de jól vagyon dolga,
Eszik-iszik a sátorban, semmire sincs gondja.

**Hej élet, be gyöngy
élet, ennél szebb
sem lehet,
Csak az jöjjön
katonának, aki ilyen
szeret. 2x**

Paripáját megforgatja,
úgy megyen dolgára,
Csillog-villog a
mezőben virágszál
módjára.

**Hej élet, be gyöngy élet, ennél szebb sem
lehet,
Csak az jöjjön katonának, aki ilyen szeret.2x**

A MALOMNAK NINCSEN KÖVE

A malomnak nincsen köve, mégis lisztet jár,
mégis lisztet jár,
tiltják tőlem a rózsámat, mégis hozzám jár,
tiltják tőlem a rózsámat, mégis hozzám jár.

Addsa rózsám a kezedet, forduljunk egyet,
forduljunk egyet,
aztán menjünk ki a kertbe, hadd szedjünk meggyet,
aztán menjünk ki a kertbe, hadd szedjünk meggyet.

A te francos nyavalyádból adjál nekem is, adjál
nekem is,
hadd érezzük mind a ketten, érezzem én is,
hadd érezzük mind a ketten, érezzem én is.

A MUZSIKUSNAK DALBÓL VAN A LELKE

**A muzsikusnak dalból van a lelke,
Az egész világ szíve dobog benne,
A muzsikusnak szmoking a kabátja,
És nincs egy igaz, jó barátja.**

Te megkeresed őt,
ha szíved éget,
Ő muzsikál és
megvigasztal téged.
Egy nóta, és te
boldog könnyet
ejtesz,
És minden rosszat
elfelejtesz.

Leányok, legények
Nóta nélkül semmi
ez az élet.
Gazdagok,
szegények,
A muzsikust, azt nagyon szeressétek!

A muzsikusnak dalból ...

A NAGY HO-HO HORGÁSZ

Ha itt a nyár, ugye
komám

A szív a víznek
szalutál,

És vígan lépked,
akár a tornász,
Így megy a nagy
ho-ho-ho-horgász.

Bátran rikkant:

puhányok ho-ho-
ho-ho-ho,

Megint csak ho-ho-ho-ho...

Van itt csali, s egy-két horog,

Az eszem pedig jól forog,

S cselet a cselre

Kiválón sorjáz,

Ravasz a nagy ho-ho-ho-horgász!

Városbéli puhányok, nyavalyások

Ha gyötör a láz,

Fületek nyissátok gyorsan, hallgassátok,

Amit most néktek, hallgassátok,

Amit most néktek eldalol a ho-ho-ho-nagy-
horgász!

A ZENE AZ KELL

Lehet egy dal, vagy ritmus, vagy zaj,
egy árva hang, egy jel.
a zene az kell, hogy ne vesszünk el,
hogy mégse adjuk fel!
Mert a jó, a rossz csak szó, olyan ami
sokszor változó,
de egy ismerős hang, az megmarad,
máris érzed, hogy védve vagy,
a dal egy biztos hely!

**A zene az kell, mert körülölel, és nem vesszünk majd el.
Ha van elég szív, az sokat segít, mert úgysem adjuk fel.
Köztünk minden ember más, különös és sokfajta szokás.
De hogy éjjel mindenki álmodik, nagy bajt nem csinál hajnalig,
ebben egyformák!**

**Mert van, aki csak néz, és van aki beszél,
és van aki segít, hogyha kimerültél.
mert mindenki erős, és életrevaló,
de van aki csak árva, és sose volt jó!
Ami fontos az, hogy úgy legyen,
az, hogy mindenki más milyen,
a zene is csak ettől igaz, s a dal csak így lesz szép!**

**Itt mindenki tudós, mert mindenki figyel,
és van, aki majd játszik, és sose nő fel.
de van aki majd ír, és lesz, aki zenél,
és van aki majd bátran és okosan él.
Ami fontos az, hogy úgy legyen,
az, hogy mindenki más milyen,
a zene is csak ettől igaz, s a dal csak így lesz szép!**

A zene az kell, mert nem adjuk fel, egy ritmus vagy jel,
csak ne vesszünk most el,
a zene az kell, mert körülölel, ha van elég szív,
a dal az csak így lesz szép!

ABLAKOMBA, ABLAKOMBA

Ablakomba, ablakomba besütött a holdvilág.
Aki kettőt, hármat szeret, nincsen arra jó világ.
Lám én csak egyet szeretek, mégis de sokat
szenvedek,
Ez az álnok béreslegény csalta meg a szívemet.

Szeged felől, Szeged felől jön egy fekete felhő.
Szaladj kislány, szaladj kislány, mert megver a
nagy eső!
Nem szaladok olyan nagyon, fáj a szívem, sajog
nagyon,
Most tudom már, miért sajog, elhagyott a
galambom.

ADJ HELYET MAGAD MELLETT

Adj helyet magad
mellett, az ablakhoz én
is odaférjek,
Meztelen válladhoz
érjen a vállam, engedd,
hogy megkívánjam!
Engedd, hogy érezzem,
hogy szabadabban lélegzem,
És ha éhes vagyok és fáradt, magamfajta többet
mit kívánhat!

Mint a félelem a színpadon, ülök a közelben egy
padon,
Úgy parancsolok magamnak, még maradjak,
megmaradjak.
Mint kínomban a színpadon, fejem a lábam közt
ülök a nyakamon,
Homokkal teli a szám, szép vagyok, mosolygok
rám.

Adj helyet...

AFRIKA

Ha meguntam, hogy
mindig itt legyek,
Majd utazgatok, mert
utazni élvezet.
De szóba se jöhet
Skandinávia!
Csak a jó meleg Afrika,
ott fülledt az
erotika...Aha-ha...

Kibérelek egy jó nagy
puputevét,
Bejárom Kenyát és
Zimbabwét.
Minden feketének
fizetek egy feketét.
Tömény romantika,
imádlak
Afrika...Aha-ha...

**Párduc, oroszlán,
gorilla, makákó,
bambusznád,
majomkenyérfa,
kókuszdió,**

**szavannák, fekete
nők,
Ó-ó-ó, Afrika!**

A lányokat majd a
bozótba csábítom,
Egy négercsókért
mindenem odaadom.
Utólag úgyis az
egészet letagadom.
Ha kérditek idehaza:
Na milyen volt Afrika?
Aha-ha...

AHOGY LESZ, ÚGY LESZ

Mint hosszú copfos barna
lány,
Jó édesanyám faggattam
én,
Leszek-e boldog, leszek-e
szép,
S ő válaszolt könnyedén:

**Bárhogy lesz, úgy lesz
A jövőt nem sejthetem
A sors ezer rejtelem
Ahogy lesz, úgy lesz!
Bárhogy lesz, úgy lesz**

Aztán az első randevún
Egy kócos fiú, ki hozzám
hajolt,
Szeretsz-e mindig,
kérdeztem én,
S ő vidáman válaszolt:

Bárhogy lesz...

Sok évig éltünk boldogan,
Aztán ő elment, oly
messze jár
Visszatér hozzám,

visszatalál
A levélben ennyi áll:

Bárhogy lesz...

Nekem is van már
gyermekem,
Egy barna kislány csak az
enyém.
Leszek-e boldog? Kérdezi
ő,
S én mosolygok
könnyedén:

**Légy szerény, mint én,
légy elégedett, szívem!
A jövőt nem sejthetem...
Ahogy lesz, úgy lesz!
Ahogy lesz, úgy lesz!
Bárhogy lesz, úgy lesz!
Bárhogy lesz, úgy lesz!**

AJJAJJAJ

Ha nyikorog a
szekér,
És ködbe' iázik a
szamár.

Lebeg a szögre
akasztva az idő,
De a mami ma még haza vár.
Ragad a hajnal, süpped a
beton,
És visszafele forog a föld.
Egy angyal zúg le a gangról
,mer' az Úr
A bánat rozsdás kardjába dől.

Nem tudom a neved,
Csak hallgatom, mit ugat a
mély.
Szívesen szánkóznék lefele
veled,
De engem nem vonz már a
meredély.
Dugd le az ujjad, dőlj meg egy
kicsit,
Míg hánysz, én tartom a fejed.
Rakétákat lő a telihold,
S te valahogy nem találsz a
helyed.

**Ajjajjaj,
Egy levelet felkapott a vihar.**

**Ajjajjaj, ajjajjaj,
Lehet a szívben is
zivatar.**

**Tudom szeretet
nélkül minden ház**

**üres,
Minden városka lakatlan.
Minden zseni ügyetlen,
Félős nyuszi csak a
kalapban.**

Hallod-e, te bolond
Ahogy az ereimben lüktet a
vér.
Rezeg az emberben minden
atom,
És csak az téved el, aki él!
De ha csak dűnnyödsz,
mardosod magad,
És nyaldosod a sebeidet.
Ami ma még az ajtón bejön,
Holnap a kulcslyukon kimegy.

Ajjajjaj, egy levelet...

**Aj-jaj-jaj, aj-jaj-jaj...
Céltalan üzenet a
palackban."**

AKÁCOS ÚT

Akácos út, ha végig megyek
rajtad én,
Eszembe jut egy régi szép
regény:
Nyáreste volt, madár dalolt a
fán,
S itt kóborolt, csavargott egy
cigány,

Megszólítám: De jó hogy
megtalállak itt,
A legszebb lány tudod-e, hol
lakik?
Ott arra lenn, túl az
akácsoron,
Ma estelen, egy ház elé
osonj! (este még)

**Egy ablaknál! Állj meg
cigány,
Úgy muzsikálj, hogy sírjon
az a szép leány,
Olyan legyen, mint egy
szerelmi könnyes
vallomás.
De csak csendesen,
Ne hallja senki más.**

Az éjmadár átsuhan a
városon,
Éjfélre jár, s én az utcát

rovom,
A holdsugár deres hajamra
süt,
Hideg, sivár csend honol
mindenütt.

Azóta rég a más asszonya
lett a lány,
De ez a dal még fülébe
cseng talán,(De a dal még...)
Én Istenem! A múlt, hogy
elszaladt,
És énnekem csak e kis dal
maradt:

**Te csak dalolj, kacagj
ne vess
Enyém a könny számomra
úgysincs más öröm
Attól se tarts, hogy a kis
dal szívemen üt sebet
Te csak dalolj, ne vess ki
engemet.**

ÁLMODTAM EGY VILÁGOT

Időm kevés, mégis hajt valami tovább.
Kormos városomban rám nem várnak
csodák.

Hajszolt kutyák futnak az út menti porban,
Új filmeket adnak a régi mozikban.

Fáztam eleget az utcák kövén,
Falhoz dőlve rád vártam én.

Hosszú vonatsíneken kóboroltam tovább
Időm kevés, mégis hajt valami hozzád.

Titkaim, nem őrzi senki meg,

De a szívemben a dal megmarad nekem

Újra átélem örök hangjait,

Ha szól az ének, álmodom a világot veled.

Álmodtam egy világot magamnak,

**Itt állok a
kapui előtt.**

**Adj erőt, hogy
be tudjak
lépni,**

**Van hitem a
magas falak
előtt.**

ANGYALLÁNY

Hosszú éjszaka volt,
mikor ébren vártalak
téged,
Milyen boldog is
voltam, hogy kattan a
zár!

Milyen boldogan zártam
az ajtót, s te jöttél
hozzám,
Milyen boldog is voltam,
hogy érez a szám!

**Angyallány, hol jársz?
Angyallány.**

Éppen felkelt a nap és
én megláttam csöpp kis
szárnyad,
Rögtön éreztem, nem
tudok szállni veled,
Vigaszom annyi volt,
hogy te szóltál: majd újra
látlak,
Addig eljárhat hozzád
képzeletem.

**Angyallány, hol jársz?
Angyallány.**

**Sose felejts el engem,
jöjj vissza hozzám! 3X
Angyallány, hol jársz?
2X**

Mikor múlik az éj,
peremén mindig arra
várok,
Hogy egy dallal, mint
szárnyal majd
elrepülünk,
De e dallal és szárnyal
mindig utánad járok,
Ahogy mondtad, még
hív mindig képzeletünk.

**Angyallány, hol jársz?
Angyallány.
Sose felejts el engem,
jöjj vissza hozzám! 3X
Angyallány, hol jársz?
2X**

APÁM HITTE

Apám hitte az otthon
melegét,
Apám hitte az ünnep
örömét,
Apám hitte az apja örökét,
S úgy hiszem, ez így volt szép.

Apám hitte az első éjszakát,
Apám hitte a gyűrű aranyát,
Apám hitte a szavak igazát,
S úgy hiszem, ez így volt szép.

Tü rü-rü-rü-rü rü-rü-rü-rü-rü
S úgy hiszem, ez így volt szép.

Apám hitte a hős tetteket,
Apám hitte a bölcsességeket,
Apám hitte a szép verseket,
S úgy hiszem ez így volt szép

Ná-ná-ná ná-ná-ná-ná-ná...

Apám elhitte a hírmondók
szavát,
Apám elhitte Chaplin bánatát,
Apám elhitte a folyók irányát,
S azt hiszem, ez így van jól.

Tü rü-rü-rü-rü rü-rü-rü-rü-rü
Azt hiszem ez így van jól.

Na-na-na-na-na-na-na...

Én is hiszek egy-két szép
dologban,
Hiszek a dalban, a dalban, a
dalban.
És én hiszek a város zajában,
És én hiszek benne, s
magamban.
És én hiszek a
mikrobarázdában,
És én hiszek a táguló világban.
És én hiszek a lézersugárban,
És én hiszek az
ezredfordulóban.
És én hiszek a kvadrofóniában,
És én hiszek a fegyver
halálában.
És én hiszek a folyóban s a
hídban,
És én hiszek hiszek hiszek
apámban.

Na-na-na-na-na-na-na...

ARANYESŐ

Aranyeső a szép kis házra
Aranyeső a családomra
Jaj, ha meghalok.
Aranyeső a szép kis házra
Aranyeső a jó anyámra
Jaj, ha meghalok.

Drága Isten szépen kérlek
Aranyeső hulljon nékem
Aranyeső a virágos réten.
Aranyeső a szép kis házra
Aranyeső a családomra
Jaj, ha meghalok.
Aranyeső a szép kis házra
Aranyeső a családomra
Jaj, temera.

Van nekem egy
imakönyvem
Belenézek hull a könnyem
Belenézek hull a könnyem
Jaj, az van abba bele írva
A szerelem visz a sírba
jaj, ha meghalok.
Az van abba bele írva
A szerelem visz a sírba
Jaj, én meghalok.

Azt hiszitek jó kedvem
van,
Pedig a szívem gyászba
van
Pedig a szívem gyászba
van
Jaj, gyászba is lesz, amíg
élek
Míg a sírba le nem
tesznek
Jaj, én meghalok.
Gyászba is lesz, amíg élek
Míg a sírba le nem
tesznek
Jaj, ha meghalok.

ÁRVA FIÚ

Volt egy fiú, árva fiú,
nem szerette senki.
Úgy érezte,
el szeretne,
el szeretne menni.

**Árva fiú, jöjj vissza!
Hová sietsz,
mondd hová?
Jöjj, valaki hív,
valaki vár!
Árva fiú, jöjj vissza!
Célhoz nem érsz
így soha!
Jöjj, valaki hív,
valaki vár!**

Sűrű, sötét erdő ölén
rátalált az álom.
Vitte, vitte,
messzi útra
pille könnyű
szárnyon.

**Árva fiú, jöjj vissza!
Hová sietsz,
mondd hová?
Jöjj, valaki hív,
valaki vár!
Árva fiú, jöjj vissza!
Célhoz nem érsz
így soha! Jöjj,
valaki hív,
valaki vár!**

A SZERELEMNEK MÚLNI KELL

Hogy értsd, egy pohár víz
mit ér,
Ahhoz hőség kell, ahhoz
sivatag kell,
Hogy lásd, egy napod
mennyit ér.
Néha látnod kell
Az élet hogyan fogy el.

A lángot akkor őrzöd még
Ha félsz, hogy ellobban,
elég
S elveszted fényét, melegét.

Jó, mikor hisszük még,
Lehet olyan a világ
Amilyet szeretnénk.
Hidd el, a hajnal attól szép
hogy minden éjben ott lapul
Az örök sötétség.

Egy érzés mindent eltakart
S elhittük, mindörökké tart
S a törvény nálunk dől le
majd.

**De jaj, a szerelemnek
múlnia kell,
S ha múlik, akkor fájni kell,
Hogy érezd mennyit ér, míg
tart, míg él.
A szerelemnek múlnia kell**

**Akkor is, ha égis emel
És szép, hogy mást hiszel,
mert mást ígér.**

Várj, a kezed ne húzd el
Annyi csodát idéz, amikor
hozzám érsz.
Ha sírsz, a szemed ne takard
el
Miért titkolnánk,
Hogy egy kicsit nehéz.

Egy érzés mindent eltakart
S elhittük, mindörökké tart
S a törvény nálunk dől le
majd.

**De jaj, a szerelemnek
múlnia kell,
Ha múlik, akkor fájni kell ...**

AZ A SZÉP, AKINEK A SZEME KÉK

Az a szép, az a szép,
Akinek a szeme kék,
Akinek a szeme fekete.
Az a szép, az a szép,
Akinek a szeme kék,
Akinek a szeme fekete.
Lám az enyém, lám az enyém
sötétkék,
mégsem vagyok a babámnak
elég szép.
Az a szép, az a szép,
Akinek a szeme kék,
Akinek a szeme fekete.

AZ ELSŐ VILLAMOS

Már csak néhány
csillag él,
Újságpapírt hord
a szél,
Felébred
az állomás
és vár, újra vár.

Dülöngél egy nagykabát,
Álmosan néz rá a lány,
Szemében még különös álma jár, ááá.

**Az első villamos már elindult felénk.
Csilingel, amerre jár.
Az első villamosra vár a napsugár, ááá...**

Hosszú volt az éjszaka,
Égen-földön folyt a tánc.
A korlát láncainak dőlt a csillagász, ááá.

Az első villamos...

AZ LÉGY, AKI VAGY

Hova méysz, hova
futsz, mondd, hogy jó
reggelt!

Ölelj át, a világ
épphogy életre kelt!

Az aki szép, az reggel is
szép,

Amikor ébred még ha
össze is gyúrte az ágy,
Alakul még az igazi kép,
Nézni szeretném a színek,
meg a fény
Hogyan fonnak Rád ma új
ruhát!

**Az légy, aki vagy, érezd
jól magad,
és ha elhajózom hosszú
vizeken,
Néhány kikötő még útba
ejthető,
De úgyis visszaéérkezel.**

Ébredés, változás, minden
új nap új,
ölelj át, mitől félsz ennyi
hajnalon túl?
Az aki szép, az reggel is

szép,
Amikor ébred még ha
össze is gyúrte az ágy
Ne siess még, ne siess
úgy, mondok valamit, a
tükröd hazudik,
Nehogy elhidd, hogyha
másnak lát!

Az légy, aki vagy ...

Az aki szép, az reggel is
szép,
Amikor ébred még ha
össze is gyúrte az ágy,
Ne siess még, ne siess
úgy, mondok valamit, a
tükröd hazudik,
Nehogy elhidd, hogyha
másnak lát!

**Az légy, aki vagy ...
De mindig visszaéérkezel!**

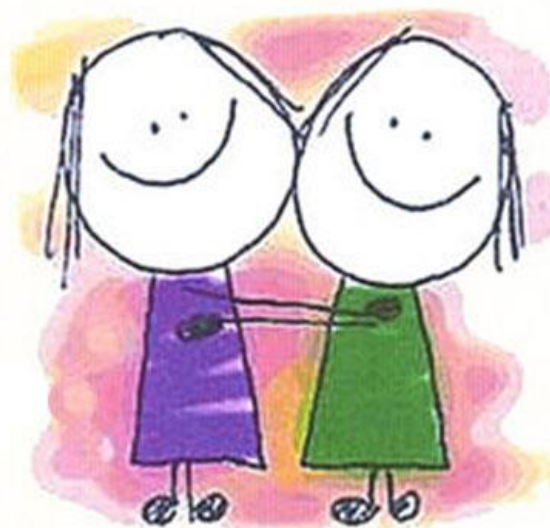
AZÉRT VANNAK A JÓ BARÁTOK

Az esőt felszárítani
úgy sem tudod,
A szelet megfordítani
úgy sem tudod.
Ujjaid közül a kor
Úgy száll mint szürke
por, és a perc hordja
el.

**Azért vannak a jó
barátok,
Hogy a rég elvesztett
álmot
Visszahozzák néked
majd egy szép
napon.
Azért vannak a
jó barátok,
Hogy az eltűnt
boldogságot
visszaidézzék
egy fázós
alkonyon.**

Az álmot meg nem
álmodni úgy sem
tudod,
Az érzést
elhallgattatni úgy sem
tudod.
Ujjaid közt a kor
Úgy száll mint szürke
por, és a perc hordja
el.

**Azért vannak a jó
barátok...**

AZ UTCÁN

Néha furcsa
hangulatban
Az utcát járom
egymagamban,
Nincsen
semmihez se
kedvem,
De érzem azt, hogy nincs
ez rendben
Így...

**Bár tudnám hova, de
hova, de hova, de hova
megyek,
Hova, de hova, de hova,
de hova megyek,
Hova, de hova, de hova,
de hova megyek!**

Lámpavasnak
támaszkodva
Az embereket nézem
sorra.
Fáradt arccal mind
sietnek
Találgatom, merre
mennek
ők...

Bár tudnám...

Vannak, akik
végigmérnek.
"szép kis alak" –
így beszélnek,
Fejükre is
állhatnának,
Érdekelni nem

tudnának
ők.

Bár tudnám...

Mint sűrű köd, ha gyorsan
felszáll,
Eszembe jut, hátha vársz
rám,
Látod, már nem
tétovázok,
Megyek hozzád, meg
nem állok
Én...

**És most már tudom,
már tudom, már tudom,
hogy hova megyek,
Tudom, már tudom, már
tudom, hogy veled
leszek,
Tudom, már tudom, már
tudom, hogy veled
leszek.**

BADACSONYI SZŐLŐHEGYEN

Badacsonyi szőlőhegyen
Két szál vessző,
Szél fújja, fújdogálja,
Harmat hajdogálja.
Hol a tyúknak a fia?
Talán mind felkapdosta?
Csűr ide, csűr oda,
Kass ki, bárány, kass oda!
Csűr ide, csűr oda,
kass ki, bárány, kass oda!

BALATONI NYÁR

Ültünk a mólón és
néztük,
Hogy járja a táncát a
vízen a fény.
Élveztük, mennyire jó
ez a sablonos helyzet.

Hamburgert ettünk és vártuk,
Hogy jöjjön a fél négy, mert utazunk már.
Itt hagyjuk Zamárdi-felsőt,
Hisz újra csak elmúlt egy balatoni nyár.

Emlékszem, mennyire vártam
A tihanyi révnél azt a kékszemű lányt.
És persze nem jött, de ilyenek a kékszemű lányok.
Beültem inni és észre se vettem az árák színvonalát.
Hozták a számlát és azt hittem, rosszul látok.

**A nyaralás messze száll, sok emlék visszajár.
Hányszor elmúlt már, de újra vár
||: A balatoni nyár, balatoni nyár.: ||**

Csónakban ültünk egy lánnyal és
Lehullott rólunk minden erkölcsi lánc.
Senki sem láthatott minket, mert sűrű a nádas.
Szerelmes voltam és fájt volna
Annak a lánynak az igazság.
Szemébe néztem és azt mondtam, nem vagyok házas.
A nyaralás messze száll...

BALLAG MÁR A VÉN DIÁK

Ballag már a vén diák
tovább, tovább
Isten véletek cimborák
tovább, tovább!
Ez út hazámba
visszavisz,
Filiszter leszek magam
is.
Tovább, tovább, tovább
Fel búcsúcsókra
cimborák!

Ballag már a vén diák
tovább, tovább!
Búcsúzni kell most
cimborák! tovább,
tovább
Az élet hív, a munka
vár,
Itt az óra meg ne állj,
Tovább, tovább, tovább,
Fel búcsúcsókra még
cimborák!

Csendes már a
tanterem, tovább,
tovább!

Jó remény hajt
szüntelen, tovább,
tovább!
A boldog édes ifjúság
Emléke mindig
visszajár,
Tovább, tovább, tovább,
Fel búcsúcsókra
cimborák!

BÁJOLÓ

Rebbenő szemmel
ülök a fényben,
Rózsafa ugrik át a
sövénnyen,
Ugrik a fény is,
gyűlik a felleg,
Surran a villám, s
már feleselget.

S már feleselget,
fenn a magasban,
Fenn a magasban
dörgedelem vad,
Dörgedelem vad,
dörgedelemmel,
Dörgedelemmel, s
kékje lehervad.

S kékje lehervad,
lenn a tavaknak,
Lenn a tavaknak, s

tükre megárad.
S tükre megárad,
jöjj be a házba,
Jöjj be a házba,
vesd le ruhádat.

Vesd le ruhádat,
már esik is kinn,
Már esik is kinn,
már esik is kinn.
Vesd le az inged
mossa az eső,
Mossa az eső
össze szívünket.

BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT

Ez a nap más mint a
többi, ezt te is jól tudod,
Másként kelt fel reggel
a Nap és másként járt a
Hold.

Köszöntünk hát téged,
ha már így együtt
vagyunk,
Ajándékul fogadd el
vidám kis dalunk

Hogy: **Boldog, boldog,
boldog születésnapot,
Kívánjuk, hogy legyen
még sok ilyen szép
napod!**

Megint egy évvel
öregebb lettél és
bölcsebb is talán,
Őrizd meg az emlékeid
és légy nagyon vidám!

Köszöntünk hát téged,
ha már így együtt
vagyunk,
S ajándékul fogadd el
vidám kis dalunk!

Boldog, boldog...
Tavasz után eljön a
nyár és ősz után a tél
De minden évben eljön
a nap, amikor születted.
Köszöntünk hát téged,
ha már így együtt
vagyunk,
S ajándékul fogadd el
vidám kis dalunk,

Hogy: **Boldog, boldog,
boldog születésnapot,
Kívánjuk, hogy legyen
még sok ilyen szép
napod!**

BOLDOGSÁG, GYERE HAZA

Két szoba közt a csend,
de végtelen nagy távolság.
S mi otthonunknak hívtuk
egykor ezt a két szobát.
Esténként úgy vártalak,
tudnod kell, ez nem
panasz,
és nem sírok csak bánt a
cigaretta füst, attól
könnyezem.

**Boldogság, gyere haza!
Késő van, gyere haza!
Honnan jössz, nem
érdekel,
gyere haza csak ennyi
kell!**

Néha féltem, hogyha
nagyon megnéztél egy
csinos lányt,
de elfeledtem mindent,
úgy öleltél éjjel át.
És ma sincs nálam
boldogabb,
ha velem vagy s ez nem
panasz,
és nem sírok ne félj, csak
erős ez a fény, attól
könnyezem!

Boldogság ...

Kinn sűrűbb lett a homály,
az utca zaj is elcsitult,
nézem, ahogy csöndben
álmodik a kisfiunk.
Én gyűlölöm az álmokat,
s te tudod, hogy ez nem
panasz,
és nem tudom miért, hisz
sírni szeretnék,
most mégsem
könnyezem.

Boldogság, gyere haza...

BÓBITA

Bóbita, Bóbita táncol,
Körben az angyalok ülnek,
Béka hadak fuvoláznak,
Sáska hadak hegedülnek.

Bóbita, Bóbita játszik,
Szárnyat ígéz a malacra,
Ráül, ígér neki csókot,
Röpteti és kikacagja.

Bóbita, Bóbita épít,
Hajnali ködfal a vára,
Termeiben sok a vendég,
Törpe király fia, lánya.

Bóbita, Bóbita álmos,
Elpihen őszi levélen,
Két csiga őrzi az álmát,
Szunnyad az ág sűrűjében.

CAROLINA

Vele álmodtam, róla
álmodtam az éjjel,
Halkan suttogtam, nevét
suttogtam, Carolina.
Arra gondoltam, milyen
jó lenne, Carolina,
Hogyha itt lenne, mindig velem, ó Carolina.

Vele álmodtam, róla álmodtam az éjjel,
Halkan suttogtam, nevét suttogtam,
Carolina.
Vele alszom el, vele ébredek, Carolina,
Ilyen szép kislány nincs a világon, mint
Carolina.

**Carolina, Carolina, úgy várlak,
Carolina, Carolina, úgy várlak.
Gyere el hozzám, gyere el hozzám,
És soha többé ne hagyj el,
Carolina, Carolina jöjj el!**

CSINIBABA

Csini-csinibab, csinibaba
csini-csinibaba!

Csinibaba neved felém!
Csinibaba szeress belém!
Te leszel az édes
angyalom,
őrző angyalom életem
egén.

Csinibaba becézlek én,
Csinibaba te légy enyém!
Ne haragudj kérlek rám
azért
Mert egy csókodért
elepedek én!

Színes karton ruhád
Csupa-csupa tarka virág,
Hangod lágyan ígéz,
Ellenállni nehéz,
Pesti lány vagy és kész.

Szeretem a szemed
színét,
De nem tudom a neved
se még.
Csinibaba, úgy szeretlek
én,
S így nevezlek én.
Csinibaba, légy hát az
enyém!

Színes karton ruhád...

Csinibaba becézlek én...

CSILLAG VAGY FECSKE

Nem jöttél túl korán
De időm az volt,
Nagy komám lett
És ültünk, büfékben,
Várva reád

Egymás hátát ütve,
Italokat küldve
Múltját sem sejtő,
Kékruhás nőknek

**Maradj otthon,
nézzél TV-t
Töksötét vonatokat
mutat minden
csatorna mennek
utas nincs egy se
Csak a büfékocsiban
állnak (részegen)
Ketten, amelyik rosszul
van az vagyok én
Kár, hogy most
mutatnak az elébb még
Istent dicsértem én**

Nem kezdtünk nagyon
bele
Semmibe, jössz úgyis te
És minek is, bármit is
E kis időre

És aztán nem jötté'
Átgyúrtuk életté
Időkomámmal
Ez üldögélést

**Maradj otthon,
nézzél TV-t..**

Végül is mindegy is
Tudtam, hogy nem is
jössz
Este csillag voltál
Nappal meg fecske

Minden föld bevetve
Minden nő rendbe
Na, ezt hagyom itt neked
Te csillag vagy fecske!

**Maradj otthon,
nézzél TV-t..**

CSÖNDED VAGYOK

Most elmondom, mid vagyok,
mid nem neked.

Vártál, ha magadról szép
éneket,

dicsérő éneked én nem leszek,
mi más is lehetnék: csak csönd neked.

E szó jó: csönd vagyok, csönded vagyok.
Ha rám így kedved van maradhatok,
ülhetsz csak tűrve, hogy dal nem dicsér,
se jel, se láng csak csönd, mely égit ér.

S folytatom mid vagyok, mid nem neked,
ha vártál lángot, az nem lehetek,
fölébe hajolj, lásd hamu vagyok,
belőlem csak jövőd jósolhatod.

Most elmondtam mid vagyok, mid nem neked.
Vártál, ha magadról szép éneket,
dicsérő éneked én nem leszek,
mi más is lehetnék: csak csönd neked.

DARABOKRA TÖRTED A SZÍVEM!

Kár, hogy nem is tudod, milyen kár,
Hogy olyan messze futottál,
Darabokra törted a szívem.

Fáj, te nem is tudod,
hogyan fáj,
Hogy búcsú nélkül itt hagytál.
Hogyan tudtad ezt tenni
vélem?

**Szánd meg hát szomorú szívem,
Úgyszincs más vigaszom nekem,
Jöjj el hát, jöjj el hát,
Hogy egy összetört szívet megragassz!**

Fájt, te nem is tudod, hogyan fájt,
Hogy nem találtam olyan lányt,
Ki életemben helyedre léphet.

Most jó, te nem is tudod, milyen jó,
Hogy nincs, ki hozzád hasonló,
S így gondtalanul egyedül élek.

**Szánd meg szomorú szívemet,
Szánd meg darabokra összetört szívem!
Darabokra törted a szívem!**

DOKTOR BUBÓ

Kígyónak lábsó,
madaraknak fogsor
Diktál a beteg,
írja a doktor.

**Beszél majd az
utókor,
kiről?
Ha-ha-ha,
Doktor Bubóról!**

Köhög a harcsa,
reumás a mókus,
nem segíthet
rajta,
csak a
pszichológus!
**Beszél majd az
utókor,
kiről?**

**Ha-ha-ha,
Doktor Bubóról!**

Füllentett a hüllő,
az a vén bolondos,
csak úgy rektor úr ő,
ahogyan én orvos.
**Beszél majd az
utókor, kiről?
ha-ha-ha,
Doktor Bubóról!**

**Beszél majd az
utókor
Doktor
Bubóról!**

ÉDES KISFIAM

Itt vagy velem, mint egy új remény,
Az éjszakát felváltja a fény,
Csak egy perce élsz,
nézlek boldogan,
Úgy vártam rád, édes kisfiam.

A régi vágy újra szárnyra kél,
Míg dalt susog kint az esti szél.
Minden bánatom eltűnt nyomtalan,
Mosolyogj rám, édes kisfiam.

Egy rózsakert hinti árnyait,
Nincs fontosabb, mint az álmaid,
Még egy szót se tudsz,
mégis annyian
Hisznek neked, édes kisfiam.

*Tudom, mindenütt így van
ez a nagyvilágon,*

*a egy kisgyerek
megszületik.
Mert a kisgyerek egyszer
felnő,
s talán sikerül neki,
hogy a könnyeket
nevetéssé,
a gyűlöletet szeretetté,
az ellenségeket barátokká
változtassa.*

Ezt érzem én, ahogy nézek rád,
Más lesz a föld, más lesz a világ.
Sírnod sose kell, élsz majd gondtalan,
Boldog leszel, édes kisfiam.
Sírnod sose kell, élsz majd gondtalan,
Boldog leszel, édes kisfiam.

ÉG A VÁROS

||: Ég a város, ég a ház is,
Nem is egy ház,
Hanem száz is,
Tűz! Tűz! Tűz! Tűz!
Jaj, de messze a kanális...||²

² A képet Zelei Tünde készítette.

EGY CSÓK ÉS MÁ S SEMMI

Egy csók és más semmi, a vágyam csak ennyi
És csendben elmenni tovább.
Csak egy perc, csak álom,
de én azt sem bánom,
Ha itt ég a számon a szád.
Hisz' máma nincs dráma, nem kell a nagy regény,
Szívünk ma már oly szerény...
Egy csók és más semmi, a vágyam csak ennyi,
És csendben elmenni tovább.

EGY SZÁL HARANGVIRÁG

**Egy szál harangvirág, ennyi csak, mit adhatok,
És kívánok még nagyon sok boldog névnapot.**
Nem nagy dolog, mondhatja más, tudom jól, de mit
tegyek?

Egy szál harangvirág, ez jelzi most az ünnepet.

De látom, téged csak a virág érdekel,
Mit mondok, az sajnos a füledig nem jut el.
De elnézem neked, mert engem szeretsz,
S így rossz ember nem lehetsz.

**Egy szál virág, nem nagy dolog,
De ennyi csak, mit adhatok
És kívánok még nagyon sok boldog névnapot!**
2x

EGYSZER VÉGET ÉR

Egyszer véget ér a lázas ifjúság.
Egyszer elmúlnak a színes éjszakák.
Egyszer véget ér az álom,
Egyszer véget ér a nyár,
Ami elmúlt, soha nem jön vissza már.

Egyszer véget ér a lázas ifjúság.
Egyszer nélkülünk megy a vonat tovább.
És az állomáson állunk,
Ahol integetni kell,,
De a búcsúra csak pár ember figyel.

Egyszer véget ér a lázas ifjúság.
Egyszer elmúlnak a színes éjszakák.
Sajnos véget ér az álom,
Sajnos véget ér a nyár,
De a szívünk addig új csodára vár.

Ezért ne féljünk az újtól,
Mert az jót hozhat nekünk,
S talán abban van az utolsó remény.
Létünk ingoványra épül, mely a sötét mélybe húz,
De ha akarjuk, még tűzhet ránk a fény.

Egyszer véget érnek múltó napjaink.
Egyszer elbúcsúznak túlzó vágyaink.
Tudjuk azt, hogy egyszer végleg,
Sajnos végleg elmegyünk,
De még addig mindent újra kezdhetünk.

EGYSZERŰ DAL

Néha úgy hiányzik a
marihuána,
Mint a hercegnőnek a Don
Juan, ha
Az erkélyről a szemébe néz,
Vonzza, mint méhet a méz.

Meg az a srác, akit már te is
láttál,
És tudtam jól, utálja magát,
De mégse hittem volna,
hogy a végén
Előveszi a pisztolyát.

**Ez csak egy egyszerű dal,
semmit nem akar,
Néha ilyen is kell.
Ez csak egy egyszerű dal,
semmit nem akar,
De ennél többet nem
árulhatok el.**

Valami szomorú dallam
hangjai halkan
Kísértenek éjszakákon át.
Velem vannak és együtt
Dúdolgatjuk a halál dalát.

Hogy ez a szerelem nekem
nem a május.

Én örülök, ha valahogy
túlélem.
A szerelem csak egy rohadt
mágus,
Ha elkapom, úgyis
kiherélem.

**Ez csak egy egyszerű dal,
semmit nem akar....**

Repülőgépek, óceánok,
A füvek, a fák, a mezők, a
virágok,
A különös álmok, amiket
látok,
Ha egyszer éjjel hiába
vártok.

**Ez egy egyszerű dal,
semmit nem akar...**

ÉJJEL AZ OMNIBUSZ TETEJÉN

Gyere tubicám, ülj ölembe
cicám,
Hisz nincsen abba' semmi
szégyen,
Újítsuk fel, hogy volt régen,
Mikor te meg én, a Liget rejtekén,
Egymásra leltünk szerelem terén!

**Éjjel az omnibusz tetején,
emlékszel kicsikém, de csuda volt.
Lent nyikorogtak a kerekek,
s felettünk nevetett a telihold.
Miközben a lovacsák bandukoltak Budán át,
eloltottam égő ajkad, s a lámpát,
Éjjel az omnibusz tetején,
emlékszel kicsikém, de csuda volt.**

Rügyeztek a fák, te ide adtad a szád,
A Wampeticsben banda játszott
Messziről egy Zerkovácot,
Szállt a nóta, szállt, amíg az est beállt,
S az omnicsek ránk száz gyönyörrel várt.

Éjjel az omnibusz tetején...

ELHAGYOM A VÁROST

Magányosan állok egy
sötét udvaron,
Egy régi, ócska lámpa
csendesen lobog
Sorra kidőlt padok közt
lépkedek,
Kevés a hely, ahova
léphetek.

A sarkon áll egy alak,
rám vigyorog,
Szólni nincs kedvem, hát
tovább indulok,
A régi téren talán vár
még valaki,
Vele jó lesz egy cigit
megosztani.

**Egyszer, egy szép
napon, tudom, hogy
elhagyom
A várost, ahol élek.
Mindent itt hagyok, mit
Miskolc adhatott,
Igen, holnap, holnap
indulok.**

Talán csak
megszokásból indultam
tovább,
Mereven bámultam a
házak ablakát,
A pályaudvar, már egy
megszokott állomás
Az egész egy furcsa
látomás.

Aztán csend, és újra
csend,
A sárga Hold álmosan
figyel.
Tudom, hogy nem
felejtet, mennyit jártam
itt,
Tudom, hogy nem
felejtet, mennyit vártam
itt.
**Egyszer, egy szép
napon...**

EDDA
miskolc

ELINDULTAM SZÉP HAZÁMBÓL

Elindultam szép
házamból,
Híres kis
Magyarországból.
Visszanéztem
félutamból,
Szememből a
könny kicsordult.

Bú ebédem, bú
vacsorám,
Boldogtalan minden órám.
Nézem a csillagos eget,
Sírok alatta eleget.

Én Istenem, rendelj szállást,
Már meguntam a bujdosást,
Idegen földön a lakást,
Éjjel-nappal a sok sírást.

ELMEGYEK, ELMEGYEK

Egy kis patak mindig rohant, s egyre csak énekelt.

Egy sziklafal útjába állt, s a dalnak így vége lett.

Én is így lettem néma víztükör,

Mikor tőlem elmentél.

Nekem többé már a Nap sem tündököl,

Csak ha újra megjösszél.

Elmegyek, elmegyek, milyen úton indulok, még nem tudom.

Elhagyom otthonom, még a jóbarátoktól sem búcsúzom.

Elmegyek, elmegyek, igen megkereslek én, bármerre jársz.

Nem tudom, hogy merre vagy, mégis úgy érzem, hogy engem egyre vársz.

Vasárnap volt, vasárnap volt, amikor elhagytál.

Nekem te nem, csak az a nap, vasárnap volt, meghalt már.

Hozzám így jött el a halott vasárnap,

Mikor tőlem elmentél.

Nekem többé már nem tündököl a Nap.

Csak ha újra megjösszél.

Elmegyek, elmegyek....

ÉN VAGYOK AZ, AKI NEM JÓ

Én vagyok az, aki
nem jó,
Felleget
nyitogató.
Nyitogatom a
felleget,
Sírok alatta eleget.

Ifiúságom telik el,
Azért a szívem hasad el.
(Az anyád ragyogós csillaga.)
Ifiúság gyöngykoszorú,
Ki elveszti de szomorú.

De bolond volnék, ha búsulnék,
Ha a bűnnek helyet adnék
Én a bűnnek utat adok,
Magam pedig vígan járok.

ERDŐ, ERDŐ, DE MAGOS A TETEJE

Erdő, erdő, de
magos a teteje.
Jaj, de régen
lehullott a levele,
Jaj, de régen
lehullott a levele,
Árva madár párját
keresi benne.

Búza közé szállt a
dalos pacsirta,
Mert odafönt a
szemeit kisírta.
Búzavirág,
búzakalász
árnyába,
Rágondol a régi
első párjára.

ERDŐ, ERDŐ, ERDŐ

Erdő, erdő, erdő, marosszéki kerek erdő,
Madár lakik benne, madár lakik, tizenkettő.
Cukrot adnék annak a madárnak,
Dalolja ki nevét a babámnak!
Csárdás kisangyalom,
Érted fáj a szívem nagyon.

Búza, búza, búza, de szép tábla búza,
Annak közepébe' kinyílt a rózsa.
Tüskés annak minden ága,
Nem állja a madár lába.
Kedves kisangyalom,
Katonahíredet hallom.

ÉRIK A SZŐLŐ

Érik a szőlő, hajlik a vessző,
Bodor a levele.
Két szegénylegény szántani menne,
de nincsen kenyere.

Van veres hagyma
A tarisznyába', keserű magába',
Szolgalegénynek, hej a szegénynek
de kevés vacsora.

EURÓPA

Dús hajába tép a szél,
Kék szemében ott a szenvedély,
Foltos, sokszínű ruhája
oly sokszor elszakadt,
Álma adja az álmokat.

Megszülte hűtlen
gyermekét,
Nem sírt, akkor sem ha
elvetélt,
Akármi történt, mindig
büszke nő maradt,
Így élt a sok-sok év
alatt.

**Ezért értsd meg,
szeretem őt,
A vén Európát, a
büszke nőt!
Nagyon kérlek,
becsüld meg őt,
A vén Európát, a
gyönyörű nőt!**

Magából ad, ha enni
kérsz,
Testével véd, amikor
visszatérsz,
Ölén a szerelem
minden öröme hívogat,
Arcában látod az
arcodat.

Olasz csizmáján a nap
Remélem, mindörökre
megmarad,
A sötét felhő végre mind
aludni tér,
Földjében túl sok már a
vér.

Ezért értsd meg...

ÉVSZAKOK

Volt idő mikor még nem
voltál,
S nem éreztem, hogy fájna
majd ha nem volnál;
és most látod, féltelek,
őrízlek, védelek;

Mert lesz idő meglehet, hogy nem leszel már.

Voltak, akik szerettek, úgy hiszem;
Ma sem tudom végül miért hagytak el;
De téged most már féltelek, szeress úgy hogy jó legyek;
Őrizz meg - elveszek ha nem figyelsz rám!

**Változnak az évszakok, rossz idők, szép napok;
Bújj hozzám, ne hagyj el;
Ha én mennék, ne engedj el.
Változnak az évszakok jó idők, rossz napok;
Bújj hozzám, ne hagyj el;
Ha én mennék, ne engedj el!**

Próbáltam másokkal, máshogyan;
Ma egyik is, másik is messze van;
És véletlen, úgy lehet, de téged már féltelek;
Őrizz meg, elveszek, ha nem figyelsz rám!

Változnak az évszakok...

FELÜLRŐL FÚJ AZ ŐSZI SZÉL

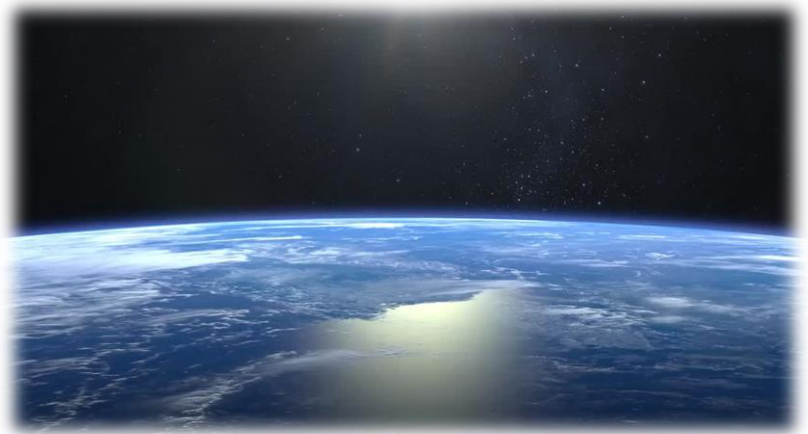
Felülről fúj az őszi szél,
Zörög a fán a falevél,
Ugyan babám, hová lettél,
Már két este el nem jöttél.

Már két este el nem jöttél,
Talán a verembe estél,
Nem estem én a verembe,
Véled estem szerelembe.

FÉNYÉV TÁVOLSÁG

Lehet számtalan
hely,
ami szebb és jobb a
mi Földünkénél.
Lehet, létezik Ő is,
aki többre képes az
embernél.

Egyszer ismeretlen
távolba vágyom,
máskor megriaszt egy álom,
hogya hang,
hogya csend,
hogya fény,
hogya tűz,
már nem vigyáz e cseppnyi
földre,
s el kell mennünk
mindörökre.

**Fényév távolság,
csak hallgatom, csak
bámulom.
Zengő fényország,
hogya láss csodát, egy
életen át.**

Nézem tisztaságát, mégsem
értem,
hallom hangjait, és el nem
érem,
ott a tenger, itt az én hajóm.

Hát itt ez a hely,
amit sokszor boldogan
elhagynék.
És itt ez az élet,
amit sokszor nem nagyon
érték még.

Néha könnyebb lenne
elmenekülni,
tisztá fénybe merülni,
de a jel, ami szól,
de a hang, ami hív.
még nem mond semmit,
meddig érek s lesz-e út, hogya
visszaérjek.

Fényév távolság...

Nézem tisztaságát....
Nekem itt van dolgom,
nekem itt vannak álmaim...

FÖL, FÖL VITÉZEK A CSATÁRA

Föl, föl vitézek a csatára,
A Szent Szabadság
oltalmára!

Édes hazánkért hősi
vérünk

Ontjuk hullajtjuk nagy
bátran, míg élünk.

Föl, föl látjátok lobogómat,
Indulj utánam robogó had!
Zeng, dörög az ágyú, csattog a kard,
Ez lelkesíti csatára a magyart.

Híres Komárom be van véve,
Klapka György a fővezére.
Büszkén kiáll a csatatérre:
Hajrá huszárok! Utánam, előre!

GÁBOR ÁRON RÉZÁGYÚJA

Gábor Áron rézágyúja
Fel van virágozva.
Indulnak már a tüzérek
Messze a határba.

Nehéz a rézágyú,
Fölszántja a hegyet-völgyet.
Édes rózsám, a hazáért
el kell válnom Tőled.

GEDEON BÁCSI

Fodrász üzlet, pletyka, hangos női
csacsogás, locsogás lotyogás,
Tartós hullám, tupír, hajfestésre
várakozás.

Elvarázsolt meseország az egész,
Meseország királya egy őszes úr, kit
mindenki becéz:

**Gedeon bácsi, a nők bálványa,
Őt minden hölgyvendég úgy imádja,
Minden asszony keresi a kegyét.
Gedeon bácsi, a női fodrász,
Nagy művész ő, a fő hajszobrász,
Megszépíti a páciens fejét.**

Nem tudom, hogy amit mondok, végül hiszik-e,
Házibort visz néki minden héten Gizike, picike Micike
Salgovácné túrós buktát sütöget,
Azzal akar kedveskedni a mesternek ő egy keveset.

Összevesznek érte naponta a csacsi nők,
Kényes dámák nyomban afrikai emberevők,
Tejben-vajban fürdetik az öreget.
Meseország királya egy őszes úr, kit mindenki szeret.

**Gedeon bácsi, a nők bálványa
De otthon őt is az asszony várja,
S ettől szinte elveszti a fejét.
Gedeon bácsi egy sámlin reszket
És csendben átkozza azt a percet
Amikor megismerte a nejét.**

GÉZENGÚZ

Évek óta ismerem
Kiss apukát
Meg a Pisti fiát
El kell mondanom hát:

Mikor kisgyerek volt
Pistike
Foglalkoztak vele
S rá is szóltak néha: te, te!

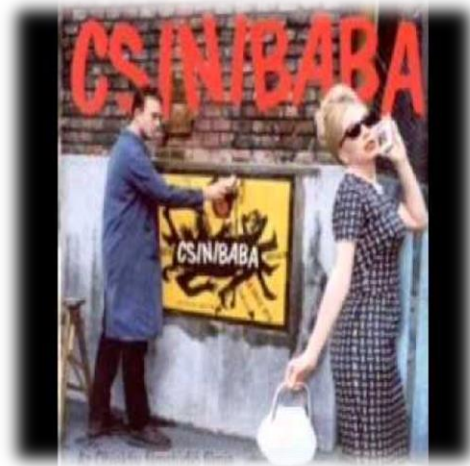
**S nevetve mondták,
hogy ez gézengúz,
Akit a papa-mama kézen
húz**

**És aki éjjel-nappal azzal
nyúz,
Hogy övé egyedül ma a
legjobb csúzli!**

Jó lennél
-szólt néki apuka-, ha jól
ennél!

**De többet nem is
mondott ó, ennél,
Annyit szólt még, hogy:
rossz ne legyél!**

István lett a Pistike
üstöke, jaj,
Igazán csuda-haj,
De nem ám ez a baj,

Hanem szemtelen
a lányokkal,
S vajon még mit csinál,
Otthon senki nem szól:
betyár!

**Nekik még mindig kicsi
Gézengúz,
Pedig ő nagyfiú már, bár
még nem hús,
Aki már réges-régen
pénzért nyúz
S fogadom néki más kell
ma és nem csúzli!**

Jót tenne,
hogyha az apu szigorúbb
lenne!

**Akkor tán reménykedhet
még benne,
Hogy majd jó lesz az ő
gyereke!**

GYÖNGYHAJÚ LÁNY

Egyszer a Nap úgy elfáradt
Elaludt mély zöld tó öln
Az embereknek fájt a sötét
Ő megsajnálta, eljött közénk

**||: Igen, jött egy gyöngyhajú lány
Almodtam, vagy igaz talán
Így lett a föld, az ég
Zöld meg kék, mint rég :||**

A hajnal kelt, ő hazament
Kék hegy mögé, virág közé
Kis kék elefánt, mesét mesélt
Szép gyöngyhaján alszik a fény

**||: Igen, él egy gyöngyhajú lány
Almodtam, vagy igaz talán
Gyöngyhaj azóta rég
Mély tengerben ért :||**

Mikor nagyon egyedül vagy
Lehull hozzád egy kis csillag
Hófehér gyöngyök vezessenek
Mint jó vándort fehér kövek

**||: Igen, hív egy gyöngyhajú lány
Almodtam, vagy igaz talán
Ránk vár gyöngye mögött
Ég és föld között :||**

HA ÉN RÓZSA VOLNÉK

Ha én rózsza volnék, nem
csak egyszer nyílnék,
Minden évben négyszer
virágba borulnék,
Nyílnék a fiúnak, nyílnék
én a lánynak,
Az igaz szerelemnek és az
elmúlásnak.

Ha én kapu volnék, mindig
nyitva állnék,
Akárhonnan jönne, bárkit
beengednék,
Nem kérdezném tőle, hát
téged ki küldött,
Akkor lennék boldog, ha
mindenki eljött.

Ha én ablak volnék,
akkora nagy lennék,
Hogy az egész világ
láthatóvá váljék,
Megértő szemekkel
átnéznének rajtam,
Akkor lennék boldog, ha
mindent megmutattam.

Ha én utca volnék, mindig
tisztá lennék,
Minden áldott este fényben
megfürödnék,
És ha egyszer rajtam
lánckerék taposna,
Alattam a föld is sírva
beomolna.

Ha én zászló volnék,
sohasem lobognék,
Mindenféle szélnek
haragosa lennék,
Akkor lennék boldog, ha
kifeszítenének,
S nem lennék játéka
mindenféle szélnek.

HAJOLJ BELE A HAJAMBA

Vigyél messze május
Vezess a Nap felé
Szélvédőn a lábam,
Kezembe
chardonnay
Göndör fürtű fák közt
A szél csak lehelet
A lányok, hogyha
megjössz
Nagyon szeretnek

Állni most a jó
Virágzik a test
Szívszenzáció

**Nézz mélyen a
szemembe
Tedd a kezed a
farzsebembe
Hajolj bele a
hajamba
Dúdold bele, hogy la
bamba 2x**

Ingüket letépi
A rajtam hagyott
szemek
Bonts rügyet tavasz
Bimbóm a szív felett
Napsütötte utcán

Nézz mélyen.... 2x

Kéményseprő járdán
Macskák napoznak
Az ablakokban párnák
Fénytől dagadnak
Könnyebb így az álom
A rosszkezd elvonul
Vasárnap a föld
Virágba borul

Nézz mélyen.... 3x

HALLELUJA

Hallom létezett egykor
egy titkos akkord,
Amit Dávid játszott és az
Úr kedvére volt,
S bár téged nem érdekel,
elmondom újra.
Az ötös követte a
négyeset, egy moll, egy
dúr, s máris megszületett
S a király zavarban súgta:
Halleluja. Halleluja...

És volt idő, hogy
elmondtad még,
Hogy ott, belül milyen a
helyzet épp,
De ezt már sose hallom
tőled újra.
Pedig úgy költöztem én
beléd,
Hogy galambot hoztam,
hogy Nézd, de szép.
És együtt lélegeztük:
Halleluja. Halleluja...

Mondod, a nevet csak
bitorlom,
S én azt a nevet még
csak nem is tudom,

Halleluya

De mit számít neked, ha
bárki tudja!?
Mert minden szóban fény
ragyog,
És mindegy melyiket
hallgatod,
Hogy Szent, vagy
összetört a **Halleluja.**
Halleluja...

Én próbáltam, hát ennyi
telt,
Kezemre érintés nem
felelt,
Igazat mondok, bármily
szép, vagy csúnya.
S bár meglehet, hogy
tévedek,
A dal ura elé úgy
léphetek,
Hogy nyelvemen nincsen
más, mint: Halleluja.
Halleluja. Halleluja... 4x

HEJ, DUNÁRÓL FÚJ A SZÉL

Hej, Dunáról fúj a szél,
Szegény embert mindig ér.

Dunáról fúj a szél.

Ha Dunáról nem fújna,
Olyan hideg nem volna.

Dunáról fúj a szél.

Hej, Jancsika, Jancsika,
Mér' nem nőttél nagyobbra?

A Dunáról fúj a szél.

Nőttél volna nagyobbra,
Lettél volna katona.

Dunáról fúj a szél.

HOGYHA NÉKEM SOK PÉNZEM LESZ

Hogyha nékem sok pénzem lesz,
felülök a repülőre.

Úgy elszállok mint a fecske,
magasan a levegőben.

Amerre én járok, bámul a világ,
irigylik a sok pénzt, amit költök rád.

Én a sok pénzt nem sajnálom,
csak te légy a kicsi párom!

HOLNAP HAJNALIG

Ne hidd azt, hogy
senki se' szeret,
Szoríts jobban,
melletted vagyok
én!
Új kedvest egy még
újabb követ,
De barátságunk
csillagidőt ígér.

Én is őrzöm arcomat,
sajátodat te is félted.
Leláncolnád önmagad,
közben szabadságod
kéred,
Visszakéred.
**Holnap hajnalig ébren
őrizzük álmunk,
Holnap hajnalig
mindent rendben
találunk.**
**Érintsd meg a lelkem
még egyszer,
Érintsd meg, és aztán
engedj el!**
**Holnap hajnalig
őszintén ölelj még,
ölelj még!**

Ha úgy érzed, hogy
senki se' szeret,
Rohanj hozzám,
melletted leszek én!
Éjszakánk már nem
lehet ilyen,
De barátságunk védeni
fog, ne félj!

Én is őrzöm arcomat,
sajátodat te is félted.
Leláncolnád önmagad,
közben szabadságod
kéred,
Visszakéred.

Holnap hajnalig...

HULL A SZILVA

Hull a szilva a fáról,
most jövök a tanyáról,
Ej, haj, ruca-ruca kukorica derce.

Egyik ága lehajlott,
az én rózsám elhagyott,
Ej, haj, ruca-ruca kukorica derce.

Kis kalapom fekete,
páva tolla van
benne,
**Ej, haj,
ruca-
ruca
kukorica
derce.**

HULL AZ ELSÁRGULT LEVÉL

Fúj a szél és én csak
ballagok,
Körülöttem néma
csillagok,
Meg sem kérdi tőlem senki
sem:

Merre mentél
kedvesem?
Esik eső és én
ballagok,
Néhány elmúlt percre
gondolok,
Kérdezem a tűnő felleget:
Otthonod most hol lehet?

Többé már nem sirat úgy
hidd el téged senki sem,
Mint ahogy én siratlak
azóta is szüntelen.

Nem szégyellem,
s mellettem

**Hull az elsárgult levél,
Sír a fáradt őszi szél,
Mondd, hogy nem múlt
minden el,
Mondd, hogy
néha könnyezel.**

Sáros úton
egyre lépkedek,
Körülöttem boldog
emberek,
Elmesélni nekik nem
tudom,
Milyen nagy a bánatom.

Többé már nem sirat úgy
hidd el téged senki sem,
Mint ahogy én siratlak
azóta is szüntelen.
Nem szégyellem, és
egyre

**Hull az elsárgult
levél...**

Fúj a szél és én csak
ballagok,
Nem tudom, hogy éppen
hol vagyok.

Rád találni vágyom
szüntelen,
Merre mentél
kedvesem?

Merre mentél
kedvesem?

ILYENEK VOLTUNK

Előtted nem titok,
Hogy nem voltunk
angyalok.
És úgy, mintha nem fájna
semmi kín,
Táncoltunk az öröm
romjain.
És néha éber reggeleken
Tudtuk, hogy vár ránk a
szerelem.

**Ilyenek voltunk, vadak és
jók,
Bűnösök közt is
ártatlanok.
Ilyenek voltunk, és
marad egy jel,
Amit itt hagyunk, ha
indulni kell.**

Nem féltünk semmitől,
Bár száz tervünk
összedőlt.
Mi mégis észrevétlenül
Túrtük, hogy arcunkra ránc
kerül,
De néha éber alkonyokon
Tudtuk, hogy vár ránk a
nyugalom.

Ilyenek voltunk, vadak és

**jók,
Bűnösök közt is
ártatlanok.
Ilyenek voltunk, és
marad egy jel,
Amit itt hagyunk, ha
indulni kell.**

Ilyenek voltunk, emlékezz
ránk,
Ilyenek voltunk, emlékezz,
emlékezz ránk!

Ilyenek voltunk...

IMÁDOK ÉLNI

Imádok élni, imádok
élni,
Imádok nyári estén
csillagokra nézni.

**Lalla la-la, lalla la-la,
De jó, hogy élek!**

Imádok adni, imádok
kapni,
Imádok önfeledten
boldogan kacagni.

**Lalla la-la, lalla la-la,
De szép az élet!**

Imádom azt, ha
csókot adsz,
Imádom, hogyha
reszket ajkad
ajkamon.
Ha szól a jazz,
imádom ezt,
Ezerszer el kell
mondanom.

Imádok élni, imádok
élni,
Imádok bátor szívvel
semmitől se félni,
Várni terád, vigyázni
rád,
Szeretni téged.
**Lalla la-la, lalla la-la,
De jó, hogy élek!**

INDULJ EL EGY ÚTON

Indulj el egy úton,
én is egy
másikon,
Hol egymást
találjuk,
egymásnak se
szóljunk.

Aki minket meglát,
mit fog az mondani?
Azt fogja gondolni,
idegenek vagyunk.

Idegenek vagyunk,
szeretetet tartunk,
Ahol összegyűlünk,
ketten szeretkezünk.

INDULJON A BANZÁJ!

Egy tenyérnyi hely
sincsen szabadon,
Huszedik századi jelek
a falakon.

A fiúk, a lányok most
összejöttek -
Hanyagok és
jólöltözöttek.

**Hát induljon a banzáj,
Essen szét a ház,
Legyen úrrá rajtunk az
aktuális láz!**

Nyugati a zene, de
keletre tart
És nem állja útját se
tenger, se part.
Persze nem biztos,
hogy jól tesz neked,

Ha kiszolgálják az
ízlésedet.

**Hát induljon a banzáj,
Essen szét a ház,
Legyen úrrá rajtunk az
aktuális láz!**

Egyszerre dzsungel,
Egyszerre sivatag,
A múltad beszédes,
A jövőd hallgatag.
Egyszerre sivatag,
Egyszerre dzsungel,
Jövőd még nincsen,
A múltad már nem kell.

**Hát induljon a banzáj,
Essen szét a ház,
Legyen úrrá rajtunk az
aktuális láz!**

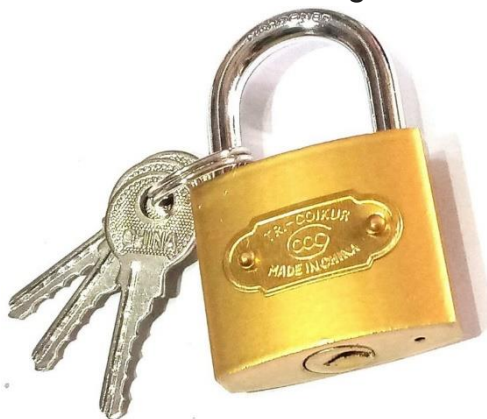

INTROVERTÁLT DAL

Ó ba-ba-barátom sajnálom, hogy
nem voltam jó hozzád (aztmondom)
Éjjel a macskaköves
utakon
Megláttam egy
mulatozó csapatot
És eltűnődtem azon,
milyen régen is volt
Hogy úgy éreztem
magam mint egy
gyerek
Gyere, gyere
Gyerekkorom belepi a
beton
Hisz egy palotai nem vár már csodát
Csak egyedül bandukol az utakon
Amíg nem ütött az utolsó óránk
(viszlát)

Sohase várhatna eleget, hát ő újra
eltemet
Százegy rossz emléket kiskorából
Arcára ragad az a kép, ahogy
szeretné hogy lásd
De valójában soha soha nem jön
vissza már

Minden éjjel meg reggelente
megváltoznék
Megfogadom a kezembe veszem a
kontrollt ami rám várt már rég
Ne haragudj, hogyha kicsikét
faramuci vagyok de mit árthatnék
nektek
Ha nem is írok, nem is veszem fel
ha hívtok, nem értem mit sírtok
Nekem is kivan a f...szom attól,
hogy bevagyok zárva
(és chilis Sobát zabálok a
szobában)
Körbeveszem magam fallal, hogy
magamat elszeparáljam

Hidd el
Én nem ezt kértem
Hogy így legyen vege
A gödör is mély
Csalogatna baba de te ne félj
Látom az alagút
végén az alagút
végén a

Fényt amit elloptok
Nem vagyok ma
toppon
Mert krízisben az
egzisztenciám
Csak annyit mondj,
hogy jól vagy nem

kell félni
Próbáljunk meg élni
Hisz mindez csupán apróság a
nagyvilágban
Hisz az ami szép volt az csak ami
rég volt
Az csak ez a szóban forgó bánat
Utolér a téboly
És minden rémálmodom
Amikor már megpihennék úgy de ő
Soha se várhatna eleget
Hát ő újra betemet
Minden régi gyötrelmet meg bánatot
De te ne aggódj értem kérlek,
nekem így is nagyon jó
Csak gondoldj rám ha soha többé
nem kelek fel már

Minden éjjel meg reggelente
megváltoznék
De minden éjjel meg reggelente
bezárkóznék
Minden éjjel meg reggelente
megváltoznék
De minden éjjel meg reggelente
bezár

ISKOLATÁSKA

Egyik hétfő délelőtt
Peti áll a ház előtt.
Melyik útra lép?
Komoly most a tét.
Peti áll a ház előtt,
szíve jobbra húzza őt,
Balra van az iskola,
esze súgja: menj oda!

**De nehéz az iskolatáska,
ilyen szép napos
délelőtt.**

**Peti áll a válaszra várva,
hátha lesz, ki megszánja
őt!**

Arra ment egy kisleány,
Peti sosem látta tán.
Az eszem helyett
jobb, ha a szív vezet...
Felcsillant a két szeme:
inkább tartok ő velem!
S elindult a lány után,
bármilyen is ezután...

**De nehéz az iskolatáska,
ilyen szép napos
délelőtt...**

**És elindult fürgén a
lába, ballagott a kislány
mögött.**

Ó, de szörnyű pillanat,
rászedtetted jól magad!
Épp ott állnak ők
az iskola előtt.

Ez a nap már tönkrement,
a kislány iskolába ment.
Hát most mit tegyek?
Én is felmegyek.

**Könnyebb már az
iskolatáska, lehet szép
napos délelőtt.**

**Együtt járnak most
iskolába,
s Peti mindig
megvárja őt.**

JAJ, DE JÓ A HABOS SÜTEMÉNY

Jaj, de jó a habos sütemény,
mogoró van az ő tetején!
Ilyet én nem kapok, s ha ezért zokogok
tudom sajnálnak az angyalok.

Nekem nincs apukám, anyukám,
csak egy fél kifli az uzsonnám,
s közben jó édes krém illata száll felém:
jaj, de jó a habos sütemény!

JAJ, DE MAGAS EZ A VENDÉGFOGADÓ

Jaj, de magas, jaj, de magas ez a vendégfogadó!
Van-e benne, van-e benne barna kislány eladó?

**Ha nincs benne barna kislány eladó,
Dűljön össze ez a vendégfogadó! 2x**

Jaj, de magas, jaj, de magas ez a vendégfogadó!
Van-e benne, van-e benne jó vörösbor eladó?

**Ha nincs benne jó vörösbor eladó,
Dűljön össze ez a vendégfogadó! 2x**

JÁNOS BÁCSI A CSATÁBAN

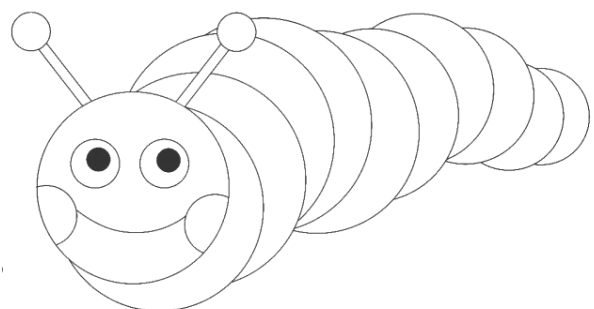
János bácsi a
csatában,
János bácsi a
csatában,
János bácsi a
csatában
Elesett egy
fűszálban.

Arra ment egy
indiánus,
Arra ment egy
indiánus,
Arra ment egy
indiánus
És szívébe
lándzsát szúrt.

János bácsi testét
kukacok eszik,
János bácsi testét
kukacok eszik,
János bácsi testét
kukacok eszik
És az egyik felkiált:

Glóri, glóri alleluja,
Glóri, glóri alleluja,
Glóri, glóri alleluja,
Ez az ember már
csak csont.

JÁNOS LEGYEN FENN A JÁNOS-HEGYEN

János legyen fenn a János-hegyen,
estére odavárom.

János nekem nehogy álmos legyen,
mert én azt ki nem állom!

Jaj, Jani, szeretném hallani, szerelmet vallani, csak
ez a kívánságom!

János legyen fenn a
János-hegyen,
estére odavárom.

János, legyen fenn a
János-hegyen,
délután odavárom!

János, nekem
nehogy álmos legyen,
mert én azt ki nem állom!

Jaj, Jani, szeretném hallani,
szerelmet vallani,
csak ez a kívánságom!

János, legyen fenn a János-hegyen,
délután odavárom!

JÉGSZÍV

Csábít egy éj, egy
sejtelmes
látomás,
Csábít egy arc,
mit egyszer kell,
hogy láss,
És a szem, mit
láttam már
valahol,
És kék, és olyan szép.
És a száj, mi most más
szívéhez szól:
Tiéd volt az arc, tudom
most már jól,
És azóta...

**Jégből vagyok,
talán fel sem olvadok,
Hát nyújtsd két kezed,
olvaszd fel jégszívemet!**

Ha valami fáj, nem érzem
régen már,
És ez a láz csak
álmomban éget tán...
És az arc, tudd meg, hogy
tiéd!
Hívj! Nekem ennyi elég.

És a száj, ha hozzám szól
majd még,
Meg kell értsed hát, ennyi
épp elég,
Te biztosan látod...

Jégből vagyok...

Tudd meg hát, sosem
éreztem még,
hogy szívem, szívem tiszta
jég.
Hideg a nyár, vagy forró
lehet a tél,
Nem segíthet más, csak
ha értenél,
Te biztosan látod...

Jégből vagyok...

JÖJJ KEDVESEM

Jöjj kedvesem, gyere, mondd el, mit érzel,
Titkolni kár, hisz látom én.

Jöjj kedvesem, gyere, mondd el, mit érzel,
Az élet nem lányregény.

Jöjj kedvesem, hiszen szép szemed könnyes,
Úgy érzed, mást akartál.

Jöjj kedvesem, hiszen szép szemed könnyes,
Úgy érzed, most csalódtál.

**Ne legyél bánatos, én komolyan gondolom,
Hogy hozzám tartozol, és én hozzád tartozom.
Meglátod, rendbe jönnek majd a dolgaink,
Lesznek még szép napjaink.
Meglátod, rendbe jönnek majd a dolgaink,
Lesznek még szép napjaink.**

Jöjj kedvesem, gyere, bújj ide mellém,
Ölelj meg úgy, ahogy rég.

Jöjj kedvesem, gyere,
bújj ide mellém,
Szeress most úgy,
ahogy rég.

Ne legyél bánatos...

JÖJJ VISSZA VÁNDOR

Elment a vándor
elvitte zsákjában a nyár
minden ízét
erdők lombját és a rét
tarka színét
mindent eltakar az ősz
s mi várunk bűvös
kábulatban

Elment a vándor
útján a fecskék darvak
mind elkísérték
elment messze, hol a fű
zöld s az ég kék
hol nem tudják mi a hó
a nyár forró és
mozdulatlan

Elmentek messze, mert
ott a szívekbe nem
költözik a tél
a vándor s a darvak
most mind arra várnak,
hogy elmúlik a dér

s újra visszatérnek a
lángok a fények
szívünkbe új remények
mind visszatérnek
régen elfelejtett
emlékek égnek
ha a tavasz közelít

Elmentek messze...

**Jöjj vissza vándor
Hozd vissza
szívünkbe a nyár édes
ízét
Erdők lombját és a rét
tarka színét
Hozd el szívünkbe a
nyár melegét. 2x**

KELL MÉG EGY SZÓ

Kell még egy szó,
mielőtt mennél.
Kell még egy ölelés,
ami végig elkísér!
Az úton majd néha,
gondolj reám,
Ez a föld a tiéd,
ha elmész visszavár!

Nézz rám és lásd,
csillagokra lépsz!
Nézz rám, tovatűnt
a régi szenvedés!
Hol a fák az égig érnek,
ott megérint a fény.
Tudod jól, hova mész-
de végül hazatérsz!

**Szállj, szállj sólyom
szárnyán
három hegyen túl!
Szállj, szállj, ott várok
rád,
ahol véget ér az út!**

Úgy kell, te is értsd-
nem éltél hiába!

Az a hely, ahol élsz-
világnak világa.
Az égig érő fának
ha nem nő újra ága,
Úgy élj, te legyel-
virágnak virága!

**Szállj, szállj sólyom
szárnyán...**

Nézz rám, s ne ígérj,
Nézz rám, sose félj,
Ha nincs hely, ahol élj,
indulj hazafelé!

**Szállj, szállj sólyom
szárnyán...**

KERTÉSZ LESZEK

Kertész leszek, fát nevelek,³
Kelő nappal én is kelek. Lá...
Nem törődöm semmi mással,
Csak a beoltott virággal. Lá...

Minden beoltott virágom
Kedvesem lesz virág áron. Lá...
Ha csalán lesz, azt se bánom,
Igaz lesz majd a virágom. Lá...

**Ha már elpusztul a világ,
Legyen a sírjára virág.
Ha már elpusztul a világ,
Legyen a sírjára virág.**

Tejet iszok és pipázok,
Jó híremre jól vigyázok. Lá...
Nem ér engem veszedelem,
Magamat is elültetem. Lá...

Ha már elpusztul a világ...

Kell ez nagyon, igen nagyon
Napkeleten, napnyugaton. Lá...
Ha már elpusztul a világ,
Legyen a sírjára virág. Lá...

Ha már elpusztul a világ...

³ A képet Zelei Tünde készítette.

KÉT SZÁL PÜNKÖSDRÓZSA

Két szál pünkösdrózsa
Kihajlott az útra,
El akar hervadni,
Nincs ki leszakítsa.

Nem ám az a
rózsa,
Ki a kertben
nyílik,
Hanem az a
rózsa,
Ki egymást
szereti!

Nem szeretlek másért,
Két piros orcádért,
Szemed járásáért,
Szád mosolygásáért!

KICSIT SZOMORKÁS...

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Kicsit belém szállt a
boldogtalanság,
Kicsit úgy érzem
magam, mint a durcás
kisgyerek,
Kinek elvették a játékát.

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Olyan borús lett e
bűbájos világ,
Kicsit elbántak velem, na
de történt már ilyen,
Szívem harag nélkül
gondol rád.

**Gyere-gyere-gyere
drága cimborám
Gyorsan vigasztalj,
Látod: összeroppanok
már!
Gyere-gyere-gyere
drága jó gitár,
Kell egy igaz dal,
Amitől a panasz
hamarosan odébb áll!**

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Olyan szokatlan a
boldogtalanság,
Kicsit megrázom
magam, s ugye minden
rendben van,
Újra emelt fővel nézek
rád.

Gyere-gyere...

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Kicsit belém szállt a
boldogtalanság,
Kicsit megrázom
Ohmagam, s ugye
minden rendben van,
Újra emelt fővel nézek
Rád!

KINEK MONDJAM EL VÉTKEIMET?

Semmi sincs, csak
fénytelen éj,
csak szótlán bánat, hiú
remény,
Nincsen hűség, nincs
szerelem,
nincs simító kéz
nekem.

**Kinek mondjam el
vétkeimet,
és a megbocsájtást
kitől kérjem?
Kinek mondjam el
vétkeimet, Istenem?**

Ha hideg a csend, s a
választ várom
Sok némán múltó
éjszakán
Ha nem szól, se igaz,
se vád
S a hajnal üresen
virrad rám

**Kinek mondjam el
vétkeimet...,**

Hogyan mondjam el
vétkeimet,
és a megbocsájtást
kitől kérjem?
Kinek mondjam el
vétkeimet,
a bűneimmel kell,
hogy éljek...
A megbocsájtást kitől
kérjem?
Kinek mondjam el
vétkeimet, Istenem!

KIS KECE LÁNYOM

Kis kece lányom fehérbe vagyon,
fehér a rózsza, kezébe vagyon.

**Mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony,
mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony!**

Citrusi menta, kajtali rózsza
Elmennék táncba, ha szép lány volna.

**Mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony,
mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony!**

KÖR KÖZEPÉN ÁLLOK

Kör közepén állok,
Körbevesznek jó
barátok,
Körbevesznek jó
barátok és rosszak.
Kör közepén állok,
Így könnyen eltaláltok
Így könnyen eltaláltok,
rosszak.

**Ha egyszer
odébbállok,
A kör közepéből majd
hiányzok,
Rám többé nem
találtok, rosszak.**

Bohóc vagyok, de
bátor,
Pofonoktól ég az
arcom
Pofonoktól piros az
arcom, kaptam.
Nem adom fel,
tudjátok
Láthatatlan, lapos
sumákok

Istenem, de sokan
vagytok, rosszak!

**Ha egyszer
odébbállok...**

Hitványak az álmok,
Ha mindent eltakartok,
Fekete függöny mögé
zavartok, rosszak.
Könyöröghetek
bárhogy,
Éles késsel rám
vadásztok,
Ha megtaláltok,
kicsináltok, rosszak.

**Ha egyszer
odébbállok...**

KÖZELI HELYEKEN

Közeli helyeken, dombokon, hegyeken,
kibelezett kőbányák üregében.

Közeli helyeken, dombokon, hegyeken,
Most is visszhangzik a léptem.

Itt ül az idő a nyakamon,
Kifogy az út a lábam alól.

Akkor is megyek, ha nem akarok!

Ha nem kísér senki utamon.

Arcom mossa eső és szárítja a szél.

Az ember mindig jobbat remél.

Porból lettem s porrá leszek,

Félek, hogy a ködbe veszek.

KÜLÖNÖS ÉJSZAKA VOLT

**Különös éjszaka volt
Csak miénk volt a
sziget,
A sétányon senki se
járt.
Valahol lágy zene
szólt,
Mi csak néztük a vizet
És mindkettőnk egy
szóra várt.**

Aztán se szó, se
beszéd
Jöttél mind közelebb
Míg az ajkad a
számhoz ért.
Azóta úgy érzem én,
Most már bármi is ér
Nékem érdeemes volt
élni ezért.

**Micsoda éjszaka volt
Fények úsztak a
Dunán
Mint játékos
papírhajók.**

**Nem látta más, csak a
hold
És a fények a Dunán,
Hogy így történt az
első csók.**

Hozhat még elém az
élet
Ezer pompás, új csodát
Nem felejttem, amíg
csak élek
Azt az egy édes, nyári
éjszakát.

**Különös éjszaka
volt...**

LAKODALOM VAN A MI UTCÁNKBAN

Lakodalom van a mi utcánkban,
Férjhez megy a falu legszebb lánya.

||: Hivatalos vagyok oda én is,
Nem mennék el, ha százszor üzennék is. :||

Vége van már a
lakodalomnak,
Nagy bánata van a
menyasszonynak.

||: Forgatja a
karikagyűrűjét,
Sajnálja a régi szeretőjét. :||

Este viszik a menyasszony ágyát,
Elvesztették a nyoszolya lábát.

||: Addig babám nem fekszel az ágyra,
Míg meg nem lesz a nyoszolya négy lába. :||

LEGYETEK JÓK, HA TUDTOK

Végre elmúlt, ennek is vége,
Az iskola udvara üresen áll.
Vége az évnek, pont ez a
lényeg,
A csomagom kész van, a
küszöbön áll.

Oly nehéz most jónak lenni,
El se tudnád képzelni,
Annyi mindent meg kell tenni,
De nem ígérem, hogy jó
leszek.

Semmi jóból most ki ne
hagyjál,
Nem tart soká a hetedik nyár.
Ha néha durva volt is a játék,
Nem mutattam, de nekem is
fájt.

Oly nehéz most jónak lenni,
El se tudnád képzelni,
Annyi mindent meg kell tenni,
De nem ígérem, hogy jó
leszek.

**Az az egy fontos: legyetek
jók most,
Már nem kell túl sok a
holnaphoz;
Legyen szent most nekünk
a játék,
Legalább egyszer még!
Az az egy fontos: legyetek
jók most,
Már nem kell túl sok a
holnaphoz;
Legyetek jók, ha tudtok,
A többi nem számít.**

Ugye tényleg nem fog fájni,
Ha majd végre nagy leszek,
Ugye másképp fogom
gondolni,
Azt, hogy milyenek a
felnőttek?

Az az egy fontos...

LEKAPCSOLOM A VILLANYT A FEJEMBEN

Lekapcsolom a villanyt a
fejemben,
Mécsest gyújtok a szívemben,
fényeljen!
Ha a világ botránkozik
énrajtam,
Akkor tudom jófelé visz az
utam.

A szerelem az egyetlen
igazság,
Az eget is szerelemmel
ragasztják,
Hanem azzal a csillag is
lepottyan,
Kőtáblává hasad széjjel a
porban!

Megszületni a világra
gyönyörű,
Benne lenni a világban
gyönyörű,
De kiszületni a világból az a
szép,
Elhagyni a csónakot a
tengerért!

Sorsa felől mért aggódik az
ember,
Úgyis csak az lesz, aminek
lenni kell,
Mint a Duna érkezik az
életünk,
Folyjék ahogy folyni akar

nélkülünk.
Nincsen kívül, belül élünk
egyedül,
Fénnyel hintett ágyon forgók,
mint kiszül,
Magunk álma, képzelete fogva
tart,
Nem ázunk, de viseljük a
zivatarat!

Illatokat megtagadni, de
nehéz.
Rántott hús és bodzavirág az
ebéd,
Azt álmodjuk, hogy sírunk és
nevetünk,
Ágyunk fölött, mint a fecske
fecsegünk.

Van mennyország és a síron
nő virág,
Fölkel a nap minden reggel
ragyog ránk,
Dirib-darab himnuszolja a
madár,
Napról napra ágról ágra
beljebb száll.
Dirib-darab himnuszolja a
madár,
Napról napra ágról ágra
beljebb száll.

LIMBÓ HINTÓ

Kitört a pesti limbo-láz, -
limbó,limbó,limbó-láz.
Mindenki örült limbót ráz, -
limbó,limbó,limbó-láz.
A limbo-hintó menetre kész, -
limbó,limbó,limbó-láz.
Van még egy pár hely, te is beférsz.-
limbó,limbó,limbó-láz.

Egy-két-hár, na indulj be már!
Négy-öt-hat, ne tátsd a szádat!
Laza a mankó, FrankóJankó,
Csússz alatta át!

Egy-két-hár, na ki lesz a sztár?
Négy-öt-hat, a berendezés marad!
Tapad az aszfalt a gumitalp alatt,
Dölj a léc alá hát!

Könnyen lebillen a limbo-léc, -
limbó,limbó,limbó-láz.
Hát húzd be a hasad, mert hozzáérsz. -
limbó,limbó,limbó-láz.
Reped a csónaci, semmi gáz, -
limbó,limbó,limbó-láz.
Majd felruház a Rock and roll áruház. -
limbó,limbó,limbó-láz.

Egy-két-hár, a hintó még rád vár,
Négy-öt-hat, viszket már a talpad,
Világra szóló limbo-party
Dúl a ház körül.

Egy-két-hár, na mi lesz már?
Négy-öt-hat, rogyaszd a lábad!
A limbo-hintó nem ócska taxi,

Boldog az, ki ráül.

Narancsba borultak a pálmafák, -
limbó,limbó,limbó-láz.
A jampik a limbót himbálják. -
limbó,limbó,limbó-láz.

Egy-két-hár, itt dumálni kár,
Négy-öt-hat, na vágd magad hanyatt!
A crazy Daisy csak a lécet nézi,
Itt a limbo, let's go!

Bömböl a megafon, a rádió, -
limbó,limbó,limbó-láz.
A limbo-show az új szenzáció. -
limbó,limbó,limbó-láz.

Egy-két-hár, a bazár bezár,
Négy-öt-hat, dobd be végre magad!
Csalogatóan ring a bringa,
A sevró-impala.

Egy-két-hár, a motor már jár,
Négy-öt-hat, suhanj a léc alatt!
Inog a hintó, mint a hinta,
Itt a Linda rajta,
A hintó vár a rajtra,
Na ugorj rá, te bamba!

Limbó!

LÖKD IDE A SÖRT!

Amíg a munka becsület dolga
Én tisztességgel megszomjazom.
De amíg élek, bár rövid az élet,
Én vizet már nem iszom!

**Lökd ide a sört, ide a sört, ide a sört,
Lökd ide a sört, ide a sört, ide a sört!**

Az Arany Ökörben, a haveri körben
A sikereim mind értékelik,
Mer' az a férfi, aki nem dől ki,
Vigasztal ez a hit.

Lökd ide a sört...

Szabadidőmben a törvényes
nőmmel
Jogok alapján rendelkezem.
S ne mondja senki, hogy mit
kéne tenni,
Amikor én fizetek!

Lökd ide a sört...

MAGYARORSZÁG

**Van egy ország,
ahol álmomban jártam:
Magyarország,
ahol az arcodban láttam
a magam arcát.**

Az ölelésben bőség,
az igaz ügyben hűség
voltál.

Én ezt az arcot már őrzöm,
Magyarország!
Hiszek az álmomban egy
életen át...

Magyarország!
Te vagy a szívembe írva.
Magyarország!
Te vagy a lelkemre bízva.
Magyarország,
hát te vezess most engem,
és amit meg kell tennem,
segítsd!
Legyél a holnapban rejlő
bizonyosság!
Én csak az életem bízom
rád...

**Van egy ország,
ahol álmomban jártam:
Magyarország,
ahol az arcodban láttam
a magam arcát.
Gyere és egyszer végre,**

amikor
új nap
ébred,
te várj!
Gyere

**és bújj hozzám újra
Magyarország!
Én ezer év óta várlak már...**

Magyarország!
Idegen földön ha járok,
Magyarország,
velem az út is megfordul
haza hozzád.

**Velem az ősök kérnek,
engedd, hogy benned éljek
tovább,
ahogyan ők élnek bennem,
Magyarország!
Milliók áldása szálljon rád!**

Velem az ősök kérnek...

**Legyél a holnapban rejlő
bizonyosság!
Én csak az életem bízom
rád!**

**Legyél a holnapban rejlő
bizonyosság!
Milliók áldása szálljon rád!**

MAMA, KÉRLEK

Mama, kérlek, meséld el
nekem,
Hogy hogyan kezdődött
az életem!
Véletlen volt, vagy
gondoltál reám
Azon az édes éjszakán?

**Hisz jól tudod, nem
kértelek.
Nem kértem tőled az
életet.
S még mielőtt majd
egyszer meghalok,
Még tudnom kell, miért
vagyok.**

Mama, kérlek, meséld el
nekem,
Hogy milyen volt az első
szerelem!
Érezted azt, amikor téged
elhagyott,
Milyen jó, hogy én még
nem vagyok?

Mama, kérlek, azt mondd
meg nekem,
Akartad-e azt, hogy így
legyen!

Én azt hiszem, hogy
véletlen csupán,
Hogy éppen ő az én
apám.

**Hisz jól tudod, nem
kértelek.
Nem kértem tőled az
életet.
S még mielőtt majd
egyszer meghalok,
Még tudnom kell, miért
vagyok.**

Mama, látod zavarban
vagyok,
Most megint egész másra
gondolok.
Lesz majd talán, igen,
lesz majd valaki,
És tőlem is ezt kérdezi.
Mit mondjak én akkor
neki?
Mit mondjak én?

MÁR MINÁLUNK BABÁM

Már minálunk babám,
már minálunk babám az
jött a szokásba,
hogy nem szedik a
meggyet, nem szedik a
meggyet fedeles
kosárba.

Felmegy a legény a
fára, a meggyfa
tetejére,
lerázza a meggyet, Te
meg babám szedjed a
rózsás kötényedbe!

Már minálunk babám,
már minálunk babám az
jött a szokásba,
hogy nem szedik a
makkot, nem szedik a
makkot fedeles
kosárba.

Felmegy a legény a
fára, a makkfa tetejére,
lerázza a makkot, te
meg babám kapkodd a
rózsás kötényedbe!

Már minálunk babám,
már minálunk babám,
az jött a szokásba,
hogy nem szedik az
ananászt, nem szedik
az ananászt fedeles
kosárba.

Felmegy a legény a
fára, az ananászfa
tetejére,
lerázza az ananászt, te
meg babám kaparászd
a rózsás kötényedbe!

MÁRTI DALA

Kezdzetek el élni,
hogy legyen mit mesélni
Majd az unokáknak,
mikor körbeállnak
Mikor körbeállnak, az
ágyadon ugrálnak
Hogy legyen mit mesélni,
kezdzetek el élni!

Kezdzetek szeretni, hogy
legyen min nevetni,
Hogy milyen bolond voltam,
hogy neked udvaroltam
Neked udvaroltam, az öledbe
borultam
Többé el sem tudtam menni,
kezdzetek szeretni!

Kezdzetek nevetni, csak
semmi melodráma
Senki bele nem halt
még komédiába
Ripacsok, színészek, az
élet a tiétek
Minek öltre menni,
kezdzetek szeretni!

*Jó néha sötétben a holdat
nézni,
Hosszan egy távoli csillagot
igézni.*

*Jó néha fázni, semmin
elmélázni,
Tavaszi esőben olykor bőrig
ázni,
Tele szájjal enni, hangosan
szeretni.
Jó néha magamat csak úgy
elnevetni,
Sírni ha fáj, remegni ha félek,
olyan jó néha érezni, hogy
élek!*

Kezdzetek el élni,
hogy ne kelljen félni
Az utolsó órában,
mikor már mindent
megbántam
Ezerszer megbántam,
oly sokáig vártam
Hogy elmúlt az élet...
...kezdzetek el élni!

MERT A NÉZÉSÉT, MEG A JÁRÁSÁT

Szegény vagyok, szegény
vagyok, szegénynek
születtem,
Az én babám, az én babám, a
legszebbik kincsem.

**Mert a nézését meg a járását, csípőjének a
ringását,
Száz aranyért nem adnám, száz aranyért sem
adnám! 2X**

Az én babám, az én babám, a falu legszebb lánya.
Hogyne volna, hogyne volna, hisz én vagyok a párja!
Mert a nézését.... 2X

Bekötöm lovamat piros almafához,
Bekötöm szívemet gyöngé violámhoz.
Lovamat eloldom mikor a Hold felkel,
Mert te tőled én violám csak a halál old el!
Mert a nézését.... 2X

Chorro simas, chorro simas, chorreske rakhadyilem.
Murri gazhi, murri gazhi chordas mange love.
**Adyesaba barvajlem, lashe khuren me kindem,
Thaj bikindem, pharudem, murri baxt me
zumadem. 2X**

MÉZGA GÉZA

Néha légy bolond, egy kicsikét
Elrepül úgy a szürke gond,
Derül az ég!
Van abba valami báj,
Hogyha kacag a máj,
Szárnyal a kedv, mint a kacsamadár!

Légy vidám, vagány akár egy srác,
Fújd meg a tülköt, trombitálj, valamit játssz!
Ha baj van még se legyen soha kedélyed lőporos!
Ne is figyelj oda, mint mond egy főokos!
Szerintem az bolond, ki téged mindezért paprikajancsinak mond!

Mézga Géza vagyok, nem lopom a napot,
De nyakamon a csacsika család.
Elég nagy a rakás, de kicsi a lakás
És nem forgatja mesekacsaláb.

**Van minálunk hajcihő, kitűnő hangulat,
Olyan, mint a vadnyugat: zenebona, ricsaj!
Papa, mama, gyerekek csupa szív, szeretet!
Egy se nyafog, kesereg tréfa csupán a baj!**

Kriszta tiszta gyagya, mert vizes az agya,
Bemutatom lüke Aladárt.
Folyton marja, böki, mint cicust a Blöki,
Itt nincs elásva még a csatabárd.

Van minálunk hajcihő...

MI VAGYUNK A GRUND

Nagy a világ, az égig ér
De van ez a föld, ami a
kezünkbe fér
Itt nevet a nap sugara
ránk
Rajzol egy pályát a
deszkapalánk

És a tér, és a nyár, és
a fák, az akác
És a kert, és a ház, és
a házból a srác
Te meg én, ugye szét
soha nem szakadunk?
Gyere mondd, hogy a grund
mi vagyunk

**Álljunk bele ha kell, bármi
jöjjön is el
Legyen szabad a grund!
Véssük ide ma fel, hogy
megmarad ez a hely
Vagy egyszer belehalunk!**

Nagy a világ, és rá se ránt,
Hogy errefelé a követ ki veti
ránk
Ha közel a vész, nem remeg
a szánk
Lefogjuk győzni nekünk ez a
hazánk

Ez a pad, ez a fal, ez a pár
farakás
Ez a dal, ahogy nő, ez a
szívdobogás
Ez a jel, innen el soha nem
szaladunk
Gyere mondd, hogy a grund
mi vagyunk

Álljunk bele ha kell...3X

**Miért félnénk, miért
élnénk,
Ha nem egy álomért?
Miért félnénk, miért
élnénk,
Ha nem egy álomért?**

MICIMACKÓ

Egy napon, mikor
Micimackónak semmi
dolga nem akadt,
Eszébe jutott, hogy
tenni kéne valami
nagyon fontosat.
Elment tehát
Malackához, hogy
meglesse, mit csinál,
De Malackánál éppen
akkor senkit nem talált.

Így hát elindult
hazafelé, miközben
sűrűn hullt a hó,
S arra gondolt, hogy
otthon talán akad
Egy kis ennivaló,
S hogy kimelegedjék,
ugrándozott, s jó
nagyokat lépett,
S a hidegre való

tekintettel énekelni
kezdett.

**Minél inkább havazik,
annál inkább hull a
hó,
Minél inkább hull a
hó, annál inkább
havazik.
Hull a hó és hózik,
Micimackó fázik,
Hull a hó és hózik,
Micimackó fázik.**

MIÉRT HAGYTUK, HOGY ÍGY LEGYEN

Azt hiszed, hogy nyílik
még a sárga rózsa,
Azt hiszed, hogy
hallgatunk a hazug
szóra,
Azt hiszed, hogy
mindig mindent
megbocsátunk,
Azt hiszed, hogy
megtagadjuk minden álmunk,
minden álmunk.

**Virágok közt veled lenni, tudom, szép volna,
kedvesem!**
**Virág sincsen, te sem vagy már, miért hagytuk,
hogy így legyen!?**
**Virágok közt veled lenni, tudom, szép volna,
kedvesem!**
**Virág sincsen, te sem vagy már, nem ad választ
ma senki sem!**

El ne hidd azt, bárki mondja, hogy ez jó így!
El ne hidd, hogy minden rendben, bárki szédít!
El ne hidd, hogy megváltoztunk vezényszóra!
El ne hidd, hogy nyílik még a sárga rózsa,
sárga rózsa!

Virágok közt...

MINDENKI MÁSKÉPP CSINÁLJA

Van, akit nem várnak, csak érkezik

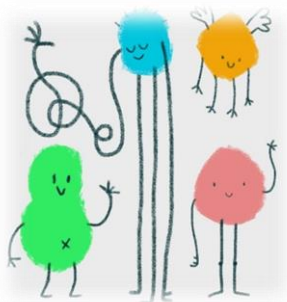
Van, aki azért van, mert elhiszik

Van, aki feltámad, ha kivárja

S van, aki

egyszerűen születik a világra

Mindenki másképp csinálja 4X

Van, aki megmondja, hogy mit szabad

Van, aki nem teszi, amit nem szabad

Van, aki nem tudja, hogy nem szabad

S olyan is van, akiről nem értem, hogy miért szabad?

Mindenki másképp csinálja 4X

Van, aki imádja és elteszi

Van, aki öröklí és elveri

Van, aki gyűjtöget, van, aki megnyeri

Van, aki hamisítja, s van aki csak felveszi

Mindenki másképp csinálja 4X

Van, aki hátulról tör előre

Van, aki vár, míg elfognak előle

Van, aki tüntet és van, aki kitüntet

Van, aki feltűnik s a talapzatra felülhet

Mindenki másképp csinálja 4X

Van, aki virággal és gyengéden

Van, aki rohammal és

keményen

Van, aki csellel, van, aki

csalással

Van, aki esküvel és akad, aki lakással

Mindenki másképp csinálja 4X

Van, aki kivetkőzik magából

Van, aki levetkőzik magától

Van, aki kénytelen, van, aki képtelen

Van, akit ösztön hajt és van, akit az értelem

Mindenki másképp csinálja 4X

Mindenki másképp csinálja 4X

Van, aki felír és van, akit leírnak

Van, akit meghívnek és akit behívnek

Van, akit fogadnak s van, aki nem fogad

Van, akit felmentenek, s akad, aki ott marad

Mindenki másképp csinálja 4X

Van, aki ihletből, van, aki

hangokból

Van, aki magától, van, aki másoktól

Van, aki eljátssza, van, aki éneklí

Van, aki megveti és akad, aki élvezi, hogy

Mindenki másképp csinálja 4X

MISZTER ALKOHOL

Óh, Mr. Alkohol,
hát itt vagy már
megint!

Hisz érthetően
megmondtam
már, köztünk
semmi nincs!

Nekem már ne
ígérd, hogy
megváltozol,
Bánatomra, szépfiú,
ismerlek már jól!

Mert néha jó veled, ezt
nem tagadhatom!
De addig-addig
hízelegsz, míg nem
tudom, hogy mit teszek!
Óh, Mr. Alkohol, neked
hinni nem tudok,
Csak néha-néha lesz az
úgy, hogy rád gondolok!

Óh, Mr.
Alkohol,
emlékszel
arra még?
Hogy
karjaidban
tartottál és
mégsem
szeretted?

Rossz útra vezetted az
életem!

Édes csókkal lezártad
mind a két szemem!

Óh, nagyon szerettelek
és hallgattam terád!
Minden mesét elhittem
és mit tettél velem!
Óh, Mr. Alkohol, a
bajban elhagytál!
S rájöttem szépfiú
mennyit hazudtál!

**Óh, Mr. Alkohol,
mindig hazudtál!**

MOST ÉLSZ

Olvad az idő, mint a halvány jégvirág,
és a tűnő boldogság majd véget ér.
Ott állsz egyedül, falevél a dombtetőn,
álmos holdfény rád köszön, s elfúj a szél.
De addig van remény, minden perc ünnepel,
hisz mindig van remény, hinni kell, ó hidd hát el!

**Most élsz, most vigyázz, hogy jól csináld,
mert a legapróbb hibád megbosszulja
önmagát!**

**Most élsz, most örülj, hogy szép a nyár,
most örülj, hogy van ki vár, és a két karjába
zár!**

Múló örömök sivár létünk színpadán,
mikor egy szó hallatán dobban a szív.
Sajnos vége lesz, tudjuk már a kezdetén,
túl az álmaink ködén a semmi hív.
De addig van remény, minden perc ünnepel,
hisz mindig van remény, hinni kell, ó hidd hát el!

Most élsz, most vigyázz...

MOST KÉNE ABBAHAGYNI

Most kéne abba hagyni,
Elfutni, elrohanni,
Érzem, hogy holnap már
többé nem lehet.

Most kéne összeveszni,
Erőnket összeszedni,
S kimondanunk azt, hogy
– Ég veled!

Most kéne visszakozni,
Nem, várni, nem habozni,
És menni, menni a józan
ész után.

Egy másik útra lépni,
Egyszer sem visszanézni,
A búcsú ma még nem
fájna tán.

**Boldog vége ennek
úgysem lesz,
Nálam százszor jobbat
érdemelsz.**

Most kéne abba hagyni,
Elfutni, elrohanni,
Érzem, hogy holnap már
többé nem lehet.

Maradni esztelenség,
Elmenni képtelenség,
Bilincsben él, aki téged
így szeret.

Most kéne abba hagyni,
Elfutni, elrohanni,
Érzem, hogy holnap már
többé nem lehet.

Most kéne összeveszni,
Egyszer sem visszanézni,
S kimondanunk azt, hogy
– Ég veled!

Boldog vége

Most kéne abba hagyni,
Elfutni, elrohanni,
Érzem, hogy holnap már
többé nem lehet.

Maradni esztelenség,
Elfutni képtelenség,
Bilincsben él, aki téged
így szeret
Bilincsben él, aki téged
így szeret.

MOST MÚLIK PONTOSAN

Most múlik
pontosan,
Engedem, hadd
menjen,
szaladjon kifelé
belőlem,
gondoltam
egyetlen.

Nem vagy itt jó helyen,
nem vagy való nekem.
Villámlik mennydörög,
ez tényleg szerelem.

Látom, hogy elsuhan
felettem egy madár,
tátongó szívében
szögesdrót,
csőrében szalmaszál.
Magamat ringatom,
míg ő landol egy almafán,
az Isten kertjében
almabort inhalál.

Vágtatnék tovább veled
az éjben
az álmok foltos indián
lován.

Egy táltos szív remeg a
konyhakésben,

talpam alatt sár és
ingovány.

Azóta szüntelen
őt látom mindenhol.
Meredten nézek a
távolba,
otthonom kőpokol.
Szilánkos mennyország,
folyékony, torz tükör.
Szentjánosbogarak
fényében tündököl.

Egy indián lidérc kísért itt
bennem.

Szemhéjain rozsdás
szemfedő.
A tükrökön túl, fenn a
fellegekben
furulyáját elejti egy
angyalszárnyú
kígyóbűvölő.

NÁD A HÁZAM TETEJE⁴

Nád a házam teteje, teteje,
rászállott a cinege, cinege.
Hess le róla cinege, cinege,
leszakad a teteje, teteje!
Ha leszakad, mi lesz vélem?
Sárga lábú cinege, cinege?
Hess le róla cinege, cinege,
leszakad a teteje, teteje!

Nád a házam padlója, padlója,
rászállott a vadgólya, vadgólya.
Hess le róla vadgólya, vadgólya,
beszakad a padlója, padlója!
Ha leszakad mi lesz vélem?
Hosszú orrú vadgólya, vadgólya,
Hess le róla vadgólya, vadgólya,
leszakad a padlója, padlója!

Sár a házam padlója, padlója, rámászott a giliszta, giliszta,
Hess le róla giliszta, giliszta, beszakad a padlója, padlója!
Ha leszakad mi lesz vélem? Csúszó-mászó giliszta, giliszta,
Hess le róla giliszta, giliszta, beszakad a padlója, padlója!

Nád a házam teteje, teteje, rászállott a szupermen, szupermen.
Hess le róla szupermen, szupermen, leszakad a teteje, teteje!
Ha leszakad, mi lesz vélem? Piros palástos szupermen, szupermen
Hess le róla szupermen, szupermen, leszakad a teteje, teteje!

⁴ A képet Zelei Tünde készítette

NE GONDOLD

Ne gondold, ó,
ne,
hogy tied a világ!
Nem fog mindig a
szerencse
könyörögni
hozzád!

És ha még most tied a szó,
Ne hidd, hogy így marad örökre,
Ajánlom, tűnjél el a színről sietve!

Ne hidd azt, ó, ne, hogy letagadhatod!
Mások dolgoznak helyetted, míg
szerepedet játszod.

Egész más most ez a világ,
Jobb lesz, ha végre már megérted,
Az idő lassan, lassan eljár feletted.

NE VÁGJ KI MINDEN FÁT

Hogy velem nem
törődtél, épp hogy
elviseltél,
Én már nem bánom.
Azt, hogy szeress
engem, úgy is, ha
kényelmetlen,
Én már nem várom.

**Csak annyit kérek
tőled, ha érted,
Ne vágj ki
minden fát!
Legalább néha-
néha lazíts egy félórát!**

Hogy magad alatt
vágod, egyszer majd
belátod,
Én már nem nézem.

Azt, hogy hallgass
énrám ott fenn, a
magas létrán,
Én már nem kérem.

**Csak annyit
kérek...**

Azt, hogy nem értettél
és sosem segítettél,
Én már nem bánom.
Azt, hogy gondolj arra,
Szükségünk van
egymásra,
Én már nem várom.

Csak annyit kérek...

NÉLKÜLED

Annyi mindent kéne
még elmondanom
S ha nem teszem,
talán már nem is lesz
rá alkalom
Hogy elmeséljem,
milyen jó, hogy itt
vagyunk
S mint a régi jó barátok
egyet mondunk s egyet
gondolunk
Mint a villám tépte
magányos fenyő
Mint a vizét vesztett
patak, mint az odébb
rúgott kő
Mint a fáradt vándor, ki
némán enni kér
Otthont, házat, Hazát,
nyugalmat már többé
nem remél
**S bár a lényeket még
nem értheted
Amíg nem éltél nehéz
éveket
Hogy történjen bármi,
amíg élünk s**

**meghalunk.
Mi egy vérből valók
vagyunk**
Mint a leszakított
haldokló virág
Mint az ötmillió magyar,
akit nem hall a
nagyvilág
Mint porba hullott mag,
mi többé nem ered
Ha nem vigyázol ránk
olyanok leszünk mi is,
nélküled.
**S bár a lényeket még
nem értheted
Amíg nem éltél nehéz
éveket
Hogy történjen bármi,
amíg élünk s
meghalunk
Mi egy vérből valók
vagyunk.**

NEKED ÍROM A DALT

Héj! Te, aki az utcán újságot árulsz,
és 5-kor kelsz, zötyögsz villamoson,
és éjjel tanulsz, és fáj a szemed,
és a fáradtságtól a könnyed kicsordul.

Adj egy percet nekem az életedből!

Héj! Te, aki nappal a dolgodat végzed,
S géped vezeted és hajtod magad,
és embert gyógyítasz és gyereket tanítasz,
és este fáradtan várod az álmodat,

Te is adj egy percet az életedből!

**Vártam rá, hogy elmondjam, hogy elénekeljem,
Hogy tudd, hogy érezd, hogy elhidd nekem,
Hogy neked szól a gitár, neked zörög a dob,
Neked gyúlnak a fények, és csak neked írom a dalt!
Neked énekelek!
Neked írom a dalt!**

Neked énekelek!

Asszony! Te, aki életet adtál kezemnek,
Hogy neked is írjon egy dalt,
Most ülj le szépen, tedd öledbe kezed
És hunyd be a szemed és csendben figyelj rám!

Még egy percet kérek az életedből!

Vártam rá, hogy elmondjam...

Lány! És most Te jössz a sorban,
Kinek tudnia kell, hogy Rád is vár még egy dal.
Oh, de nem ez a dal, egy sokkal szebb,
Ami csak a Tiéd! Ó, most figyelj rá!

Adj egy percet nekem az életedből!

Vártam rá, hogy elmondjam...

NEM ADOM FEL

Míg a házadba bújtál a széltől,
Óóóóh a vihar engem elkapott és megtépett de feldobott.
Míg a jó zárok óvnak az éjtől,
Én láttam furcsa arcokat és az ingem valahogy elszakadt.
Amíg mérted a fal milyen vastag, az én fejem, gyógyult már és nem is fáj.

Amíg nálad a jó pontok gyűltek,
én eldobáltam mindenemet, hogy szabadabb, gyorsabb, könnyebb legyek.
Amíg fénylett a kertben az autód, az enyém többször szétesett, mert üldözte a végtelent.
Az a hely kell hol pont lesz az út, hol minden száll, összeér és addig fut míg él.

Nem adom fel, míg egy darabban látsz.

**Nem adom fel, míg életben találsz
Nem adom fel, míg nem robbanok szét
Míg akad egy kerék
Mit tovább vihetnék
Mi tovább forog még!**

Amíg nézted a lányt milyen szép,
engem eldobott, vagy úgy szeretett, ahogy álmaidban sem lehet.

Amíg próbáltad elvenni tőlem,
Óóó nem láttad, hogy velem száll, és nélkülem már meg sem áll.
Az a hely kell hol pont lesz az út, hol minden száll, összeér, de az is fut, míg él.

Nem adom fel...

NÉZZ AZ ÉG FELÉ

A csomagom is
nehéz, a
szívemen is súly
Egy szürke taxi
vár az üvegajtón
túl

A főbejárat előtt
egy másik utazó
Nézi már a
táblát, szoba
van kiadó

Kifizettem a számlát,
többet adtam, mint ami
jár
mert felhívni Téged nem
volt időm, csak üzenetet
hagyni már

**Nézz, nézz az ég felé
Lehet, hogy még látod
éppen, ahogyan a
gépem egy felhőn száll
Nézz, nézz az ég felé
Sosem voltam egyedül
én sem, egy távoli
vidéken várnak rám.
Hazaérek ma éjszaka
már**

Ott a helyem, ahol tépett
már a szél
Felnevelt az utca, s
miénk volt a tér
Őriztek a falak, és
hosszú volt a tél
A kelő Napra vártam,
éltem őszintén
Kifizettem a számlát,
mindenkinek, amennyi jár
Még fordulhat úgy, hogy
visszajövök érted, de
nem akarok hazudni már

Nézz, nézz....

OH, KISLEÁNY

Ó, kisleány, te nem vagy kis leány,
Gondolom, hogy tudod már miért, igen.

Ó, kisleány, te nem vagy kis leány,
Jól tudod, hogy mit miért teszel velem.

Gyere, gyere, s felejtsd el, hogy szerettél már mást,

Talán én is elfelejtem a sok-sok csalódást – ó, igen...

**Gyere, gyere, szoríts meg és legyél nagyon jó,
Amit nékem te tudsz adni, az ki nem mondható.**

Ó, kisleány, drága kisleány,
Úgy látom, hogy megértjük egymást, igen.

Ó, kisleány, te nem vagy kis leány,
Jól tudod, hogy mit miért teszel velem.

Gyere, gyere...

ÓLY TÁVOL VAGY TŐLEM

Óh, jó Uram, Jézus
mondá: kardtól vész, ki
karddal él,
De két tűz között
válaszúton békét csak
bolond remél!
Mondd, mennyit ér az
ember, ha büntelen, de
gyenge!
Mondd, mennyit ér, ha
készül véres
győzelemre!

Óh, jó Uram, nem
tudom már, hűséges
kihez legyek!
Törvényedre sújt le
kardom, ha ölnöm kell,
hogy védjelek.
Mondd, mennyit ér az
ember, ha büntelen, de
gyenge!
Mondd, mennyit ér, ha
készül véres
győzelemre

**Oly távol vagy tőlem,
és mégis közel,
Nem érthetlek téged, s
nem érhetlek el!
Oly távol vagy tőlem
és mégis közel,
Te hallgatsz, s én
érezem a szívem felel!**

Óh jó Uram, tőled
kaptam a lelkem és a
helyzetem!
Ellenségeim állnak
mellém, s népem támad
ellenem.
Mondd, mennyit ér az
ember, ha büntelen, de
gyenge!
Mondd, mennyit ér, ha
készül véres
győzelemre

OLYAN Ő

Olyan ő, hogy megáll
A szívem kalapál
Mégis olyan ember
Hogyha kell, odébbáll
Ő az úton merre jár
Abban nincsen rendszer
Kimerít, makacs és
Szemérmetlen is
Én vele nem beszélek
Hogyha kellek, ölelj át
Add a szíved, add a szád
És én utolérlek

**Nézd, ez az érzés más!
Ugye te is akarsz?
Ez a rendbontás
Most olyan édes
Hogy egy élet
Kevés lenne rá
Nézd, ez az érzés más!
Ugye te is akarsz?
Ez a rendbontás
Most olyan édes
Hogy egy élet
Kevés lenne rá**

Csak a baj, csak a bú
De ma senki szomorú
Nincsen körülöttem

Csak te lépkedsz fel-alá
Azt tedd ide, ezt meg
rá...
Gyere ide szépen!

Jönnék én, ha te lennél
Az, kit nékem fújt a szél
Inkább itt megvárom
Míg a kezéd táncra kér
És e tánchoz hű legyél
És én veled járom!
Nézd, ez az érzés...

Szédít, csak játszik
énvelem!
Szédít, játsszál még
nekem
S én kiheverem!

Nézd, ez az érzés...

ÖRÖKKÉ TART

Gyere, mondd el, mi a baj,
béb', én figyelek rád!
Előttem ne legyen titkod,
én nem vagyok az apád!
Látom, van valami, ami a
szívedet nyomja,
Tudom az élet súlya,
tudom a világ gondja.

Gyere, ne félj tőlem, én jól
tudom mi bánt!
Néha mindenki elkövet
néhány hibát,
De ha magadba nézel és
azt látod,
Hogy a szíved tiszta,
Akkor jó az út, amin jársz,
És többé ne is fordulj
vissza!

**Ha nem hiszed el hogy
az életed ajándék,
Nézd meg jobban hogy
élnék anyádék!
Ha nem hiszed el, hogy
az élet
Tényleg örökké tart,
Hiába úszol belefulladsz,
Pedig ott van a másik
part.**

Na jól van, borítsunk
fátylat a múltra!
A dolgok jönnek, aztán
mennek hirtelen,
És néha elvisznek
magukkal arra az útra,
Ahol az érzelmek laknak,
nem az értelem.

Gyere, ne félj tőlem, én jól
tudom mi bánt!
Néha mindenki elkövet
néhány hibát,
De ha magadba nézel és
azt látod,
Hogy a szíved tiszta,
Akkor jó az út, amin jársz,
És többé ne is fordulj
vissza!

Ha nem hiszed el...

ÖRÖMÓDA

Lángolj fel a lelkünkben szép
Égi szikra, szent öröm,
Térj be hozzánk, drága vendég,
Tündökölj ránk fényözön!

**Egyesítsed szellemeddel,
Mit zord erkölcs szétszakít!
Testvér léssen minden ember,
Merre lengnek szárnyaid. 2x**

PÁ, KIS ARANYOM

Pá, kis aranyom pá, nem zavarom, pá, csak
elhagyom, pá!

Kár, hogy kesereg, bárhogy pityereg, máshoz
sietek, pá!

Ne várjon ma hétre, a többit levélbe'
Megírom holnap délbe'...

Pá, kis aranyom pá, nem zavarom, pá, csak
elhagyom, pá!

PAFF, A BŰVÖS SÁRKÁNY

**Paff, a bűvös
sárkány,
senkitől se
félt,
Álomország
tengerpartján
játékok közt élt.**

Volt egy
játészótársa, úgy hívták,
hogy Jani,
Jó barátja madártollat
hozott őneki.

**Paff, a bűvös
sárkány...**

A tengert együtt járták,
repült a kis hajó.
Paff hátára felült Jani,
így utazni jó!
Sok király és sok herceg
és mind a kalóz nép
Köszöntek, ha jönni
látták, mert tisztelték
nevét.

Hiszen ő volt

**Paff, a bűvös
sárkány...**

Örökké él a sárkány,
de nem úgy a
kisfiú.

Színes tollakkal
nem játszik a
felnőtt ifjú.

Egy szürke éjjel aztán
Jani nem jött többé el,
S Paff, a sárkány otthon
maradt, bár várta a
tenger.

Hét fejét búsan rázta, s
tizennégy szemmel sírt,
Többé nem kelt útnak
eztán, így mondták a
hírt.

Mert barát nélkül gyenge
még a sárkány is,
Így Paff elbújt a
barlangjába, s most híre
hamva sincs.

Pedig ő volt
**Paff, a bűvös
sárkány...**

PÁLINKA DAL

**Álmaim kéklő egén,
Gyümölcsfáim tetején,
Pálinka, szerelmem,
légy az enyém!
Nyújtsd hát a karod
felém,
Nélküled meghalok
én,
Pálinka, szerelmem,
légy az enyém!**

Ha egyszer elindulunk
lefelé
Mert előttünk a lejtő,
Folyékony királynő,
kérlek,
Te légy a búfelejtő!
Tölts hát a poharamba
még egy kortyot
angyalom,
Ma éjjel mindenemet
elmulato-o-o-m!

**Álmaim kéklő egén,
Gyümölcsfáim tetején,
Pálinka, szerelmem,
légy az enyém!
Nyújtsd hát a karod**

**felém,
Nélküled meghalok
én, Pálinka,
szerelmem, légy az
enyém!**

Az istenek
könnyecseppje gyógyír
Bánatra, öröme.
Én téged fogadlak
egyszer majd
Gyermekként örökbe.
Egy kupica reggelire –
abból bajod nem lehet,
A magyarnak csak ez
adhat ihletet!

Álmaim kéklő egén...

De nekem így is
megérte, életem át várni
rád.
A halálos ágyamon az
infúziómba ne töltsenek,
csak pálinkát!

Álmaim kéklő egén...

PARASZTKANTÁTA

Üdv rád és házad népére,
Te jó szántóvető!
Te mindig szívesen fogadsz,
Miként a nyáridő.
Ím, eljöttünk szép lányodért,
Kit vár a vőlegény.
Szívében, mint száz rózsató,
Virul a halk remény.

PRÓBÁLJ MEG LAZÍTANI!

Mit látsz a téren, ki áll
kevélyen
talapzatán? Egy
kőszobor.
Kezével bőszen szorítja
íját,
Bikamód komor.

Hé, hé, hé, öreg harcos,
Ne feszítsd túl az íjadat!
Hé, hé, hé, a kőszíved
megszakad!

**Lazítani, próbálj meg
lazítani!**
**Nem győzlek tanítani,
Hogyan csináld!**
**Kell egy kis áramszünet,
Időnként mindenkinek,
És aztán megint mehet
Minden tovább.**

Fárasztó sportág a
pénzvadászat,
Pihenni közben nem lehet.
Ez is kell hozzá, az is kell
hozzá,
Ugye emberek!
Hé, hé, hé, öreg harcos,
Ne feszítsd túl az íjadat!
Hé, hé, hé, a kőszíved
megszakad!

**Lazítani, próbálj meg
lazítani...**

Szeretlek, édes, amire
képes vagyok,
Azt mindig megteszem,
De már a tempó, amit te
diktálsz,
Nem való nekem!

Szép, szép, szép mikor
éjjel
Hozzám bújsz oly lelkesen,
S éneklek a kedvenc
slágerem.

**Lazítani, próbálj meg
lazítani,**

...

**Kell egy kis áramszünet,
Időnként mindenkinek,
És aztán megint mehet
Minden tovább**

REJTELMEK

Rejtelmek, ha zengenek
Őrt állok, mint mesékbe'.
Bebújtattál engemet
Talpig nehéz húségbe.

**Dom, dom, dom-dana
dom,
Dom-dana, dana-dana
dom, dom. 2x**

Szól a szellő, szól a víz,
Elpirulsz, ha megérted.
Szól a szem és szól a szív,
Folyamodnak teérted.

Dom, dom... 2x

Én is írom énekem,
Ha már szeretlek téged.
Tedd könnyűvé énekem
Ezt a nehéz húséget.

Dom, dom... 2x

REPTÉR

Ez a föld a senki
földje, állandó
lakója nincs.
Nem köt itt
senkit semmi
népszokás.

Divatos itt minden stílus,
halkan szól a jó zene.
Ezernyi nyelven szól egy
vallomás.

**Távozik és érkezik itt
mindenféle ember,
Egyre száll a sok-sok
gépmadár.**

**Reptér! Lobog a
szélben a szélzsák.
(Reptér!)
Villognak egyre a
lámpák (Reptér!)
Repülni hív a magas
ég! (Reptér!)
Reptér! Lobog a
szélben a szélzsák.
(Reptér!)**

**Villognak egyre a
lámpák. (Reptér!)
Repülni mindig
szeretnék!**

Körülöttem furcsa arcok,
fürgé léptű emberek.
A hangosbemondó hív
egy portugált.
Búcsúzik egy szőke
kislány, ki tudja, hogy
merre megy.
Egy szakállas német
csekket pénzre vált.

Távozik és érkezik

Reptér! Várnak a gépek
ma is rám.
Villognak egyre a lámpák
Repülni hív a magas ég!

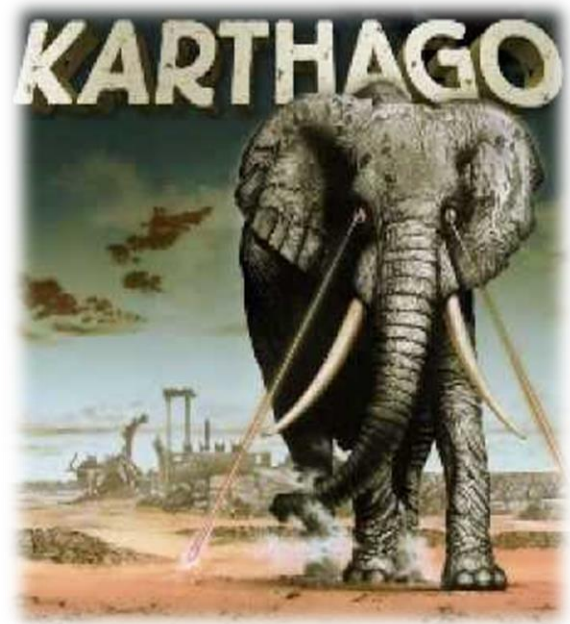
REQUIEM/KARTHAGO

Volt egy fiú és volt egy lány,
A fiú elindult az álmok útján.

Volt egy fiú és volt egy lány,
A lány még most is várja talán.

Elindult a fiú a fények útján,
Elhitte az álmok furcsa hangját,
Csalóka színét.

**De ugye eljössz még,
Ugye eljössz még,
Ha hallod majd az elefánt-dübörgést?
Ugye eljössz még,
Talán eljössz még?
Mi várunk rád ha szól a dübörgés.**

Volt egy fiú s egy forró délután,
Eltévedt végleg az élet útján.

Eltévedt fiú olyan, mint bármelyikünk
Szerette az életét és az álmait.

Elindult ő a fények útján,
Elhitte az álmok furcsa hangját,
Csalóka színét.

De ugye eljössz még...

RESZKET A HOLD A TÓ VIZÉN

Reszket a hold a tó vizén,
színezüst lángot szór a
fény.

Ó, de sokszor járok erre
én egyedül!

Titkon a szívem arra vár,
hogy itt egyszer újra rád
talál,
de csak a gúnyos őszi szél
hegedül.

Azelőtt, itt a tónál
randevúztunk,
itt a tónál álmodoztunk,
holdfényes nyári éjszakán
te meg én...

Reszket a hold a tó vizén,
színezüst lángot szór a
fény,
most is csak erre járok én,
egyedül.

Későre jár, a tó is alszik
már,
a lomb közt most hűvös
szél suhan,
Egy sárgult levél zizegve
földet ér,

a csendben csak nézek
szomorúan.

Azelőtt, itt a tónál
randevúztunk,
itt a tónál álmodoztunk,
holdfényes nyári éjszakán
te meg én.

Reszket a hold a tó vizén,
színezüst lángot szór a
fény,
most is csak erre járok én,
egyedül.

Ki tudja meddig járok még
egyedül?
egyedül...egyedül...
egyedül...

ROHAN AZ IDŐ

Rohan az idő,
elmúlik a nyár,
Közeleg az
ősz, elmúlnak
a szép napok,
hamar, jönnek
a bús,
álmodozó, hűvös
éjszakák.

Rohan az idő, elmúlik
az ősz,
Évek múlnak el,
megállítanám, de
nem lehet,
Mert az idő
könnyörtelen vonatán
fut minden tovább.

**Jöjj el hát, ne várjak
rád!**

**Amíg lehet, veled
leszek, és úgy
szeretlek én, mint
senkit se még.**

**Jöjj el hát, mert ha
válni kell,**

**Vissza nem jő ez az
idő, és nem
pótolhatod sohase
már!**

SOHASE MONDD

Sohase mondd, hogy túl vagy már mindenen,
sohase mondd, hogy tovább már nincs nekem!
Mindig van új és még újabb, hát várd a csodát,
de sohase mondd, hogy nincs tovább!

Sohase mondd, hogy túl vagy már mindenen,
nem jöhet új az életben hirtelen!
Sohase mondd, hogy vége, hogy nem érdekel,
a mindenen túl a minden jön el.

**||: Sohase mondd, hogy vége,
csak azt mondd, hogy ennyi megérte!
S ha megérte, jöhet egy pont,
mit mondanod kell, ó, mondd! :||**

Sohase mondd, hogy túl vagy már mindenen,
sohase mondd, hogy tovább már nincs nekem!
Mindig van új és még újabb, hát várd a csodát,
de sohase mondd, hogy nincs tovább!

Sohase mondd, hogy vége...

SÜSÜ, A SÁRKÁNY

Én vagyok a híres egyfejű,
a nevem is ennyi csak: Süsü.
De én egyiket se bánom,
egyfejűként élem a világot.

Ó, ha rózsabimbó lehetnék,
Rám szállnának szépen a lepkék!
Kicsi szívem velük dobogna-aaa,
Nem lennék ilyen nagy otromba-aaa.

Vidám lelkem senki se érti,
se gyerek, se nő, és se férfi,
Senki, senki itt a világon,
mi is az én titkos nagy álmom!

Legszentebb dolog a barátság
többet ér mint minden királyság.
Nekem is van egy jó barátom
S, ha bajba jut majd én kirántom

SZÁLLJ EL KISMADÁR

Szállj el kismadár,
Nézd meg, hogy merre
jár,
Mondd el, hogy merre
járhat Ő!
Mondd el, hogy
szeretem,
Mondd el, hogy kell
nekem,
Mondd el, hogy semmi
más nem kell!

**Csak a hold az égen,
Csak a nap ragyogjon,
Simogasson a szél,
Simogasson, ha
arcomhoz ér!
Csak a hold ragyogjon,
Csak a nap az égen,
Nekem semmi más
nem kell!**

Kell, hogy rátalálj,
Szállj el kismadár,
Nézd meg, hogy merre
járhat Ő!

Vidd el a levelem,
Mondd el, hogy kell
nekem,
Mondd el, hogy semmi
más nem kell!

Csak a hold az égen...

Soha ne gyere, ha most
nem jössz!
Soha ne szeress, ha
most nem vagy itt!
Soha ne gyere, ha most
nem jössz!
Soha ne szeress, ha
most nem vagy itt!

**Váp,váp,váppsuvápp,
Váp,váp,suváppápp,
Váp, váp,
vápsuváppáppé!
Váp, váp, suváppvápp,
Váp, váp, vápsuvápp,
Váp, váp,
vápsuváppáppé!**

Csak a hold az égen...

SZÁLLJ FEL MAGASRA

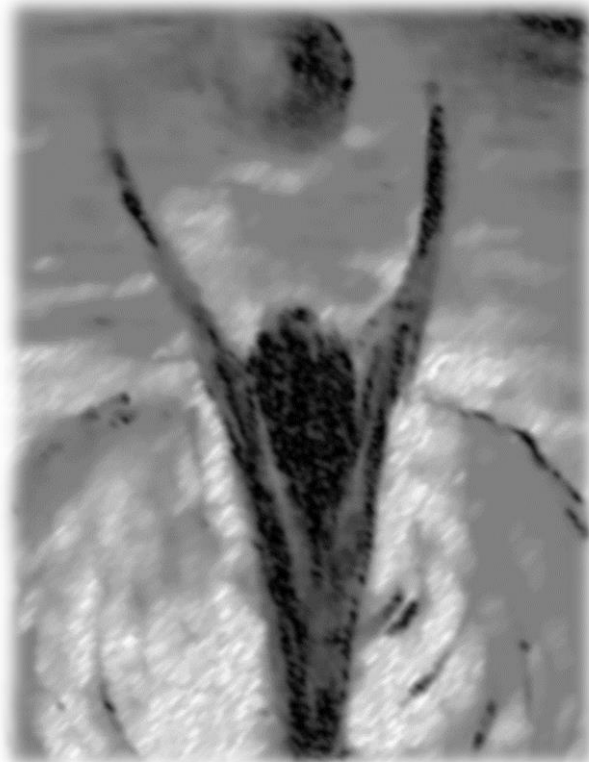
Szállj, szállj, szállj fel magasra
Dalom, hódítsd meg most a kék eget!
Jöjj, jöjj, kérlek ne menj el,
Gyere, hallgasd csak az éneket!

Vártam, hogy végre szóljak,
S azt, hogy elmondjam mit is gondolok.
Hallgasd, hallgasd meg kérlek
Azt, mi számomra a legszentebb dolog!

Kérlek higgy, hogy neked higgyek!
Kérlek bízz, hogy bízhasak én!
Kérlek szólj, hogy hozzád szóljak!
Kérlek élj, hogy élhessek én!

Szállj, szállj...⁵

Kérlek higgy...

⁵ A képet Szabó Zsuzsa készítette

SZÁLLOK A DALLAL

Gyermekként álmodtam és
azt hittem úgy lesz,
hittem az életben és nem fáj
a szívem.

Tudtam, hogy én váltom meg
majd a világot,
láttam a jövőmet és semmi sem bántott.

Lelkemben mindig ott volt valami dallam,
tudtam, hogy elmondhatok bármit egy dalban,
és hogy ha szeretném elszállok innen,
ez a dal majd repít, a szárnyán visz engem.

De miért csak én repüljek, hogyha más is szállhat,
De miért ne adjak dalban szárnyat, az egész világnak!?

Ez a dal most száll, és lehet, hogy téged megtalál,
így megismerhetsz engem, hogy mi az, amire szívem vár.
Én is szállok e dallal, magasan repülök most feléd,
neked adom e dalt és vele együtt a szívem is tiéd.

Csalódtam sokszor már és sok mindent bánok,
a mélyből én inkább a magasba vágyom.
Hiába mondanád, hogy nem hiszel bennem,
én akkor is tudom majd, hogy mit kell tennem.

Addig, amíg szól a dal az én szívemben,
addig gondolatban szárnyalok a fellegekben.

Mindig várok rád, míg van elég erő a szívemben,
soha nem adom fel, ne is kérd, ezt nem teszem!
Mindig harcolok érted, küzdeni fogok, míg bírja szívem.
Nem adom fel, hiszen mindig küzdeni kell.

SZÁZ FORINTNAK ÖTVEN A FELE

Száz forintnak ötven a fele,
Egye meg a fészkes
fekete fene.

Nem lehet az ember
fából,

Ki kell rúgni a hámfából!

Még azt mondják, részeges vagyok,
Pedig csak a jó bort szeretem nagyon.
Megverem a csizmám szárát,
Csókolom a babám száját.

Bakkecskének nagy szakálla van,
Az én anyósomnak nagy pofája van.
Rusnya állat mind a kettő,
Verje meg a jegeseső!

SZÉLES A BALATON VIZE

Széles a Balaton vize, keskeny a híd rajta.

Ne menj arra kisangyalom, mer' leesel róla!

Nem esek, nem esek, én a Balaton vizébe,

Inkább esek kisangyalom véled szerelembe.

SZERETNI VALAKIT VALAMIÉR'

Hosszú az út míg a
kezem a kezedhez ér
Szeretni valakit
valamiér'
Ne tudja senki, ne értse
senki, hogy mér'
Szeretni valakit
valamiér'
Ezer életem és ezer
bajon át
Szeretni valakit
valamiér'
Akkor is, hogyha nem
lehet, hogyha fáj
Szeretni valakit
valamiér'
**Fenn az ég, s lenn a
Föld
Álmodunk s
felébredünk
Minden út körbe fut
Béke van, felejts el
minden háborút**
Esik a hó és
szemembe fúj a szél
Szeretni valakit
valamiért
Ég a gyertya ég, el ne

aludjék
Szeretni valakit
valamiért
Ezer életem és ezer
bajon át
Szeretni valakit
valamiért
Akkor is, hogyha nem
lehet, hogyha fáj
Szeretni valakit
valamiért

**Fenn az ég ...
Fenn az ég ...**

SZEMEDBEN KÖNNYEK

Szemedben könnyek, haragszol rám.
Hogy el kell menjek, nem az én hibám.
**Kell, hogy várj! Várj is meg! Ne félj, újra
visszajövök, de addig írd, gyakran írd, így
szerezz, egy kis örömet nekem!**

Kiszáradt torkom és ég a szám,
Utolsó csókunk, gondol majd rám.
Kell, hogy várj!...

Ne vess, hisz így szeretlek, vidámnak és
kedvesnek lássalak, ha nem leszel velem!
Nehéz most messze menni, de könnyebb elviselni,
ha rád majd így emlékezem.

Titokban sírhatsz egy kicsit még.
Na jól van most már ennyi elég!
Kell, hogy várj!...

TAVASZI SZÉL

Tavaszi szél vizet áraszt,
virágom, virágom.
Minden madár társat választ,
virágom, virágom.

Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom?
Te engemet, én tégedet,
virágom, virágom.

Zöld pántlika, könnyű gúnya,
virágom, virágom
Mert azt a szél könnyen fújja
virágom, virágom.

De a fátyol nehéz gúnya,
virágom, virágom
Mert azt a bú földig húzza
virágom, virágom.

Lépünk egymás árnyékába
virágom, virágom
Térjünk egymás hajlékába
virágom, virágom.

TE MAJD KÉZEN FOGSZ

Milyen jó nekem, hogy vagy nekem...

Mikor elfutott az utolsó ló,
s olyan üres már az egész lelátó,
és a vagyonom egy tízes lesz,
Te majd kézen fogsz és hazavezetsz.

Mikor elgurult az utolsó forint,
és a saját fiam csak úgy rám legyint,
mikor senkim nincs, és nem is lesz,
Te majd kézen fogsz és hazavezetsz.
... milyen jó nekem, hogy vagy nekem

Mikor senkinek se kell a melóm,
s csak úgy össze-vissza lóg a karom,
és a szorongás úgy elővesz,
Te majd kézen fogsz és hazavezetsz.
Mikor túl sok volt a bor meg a sör,
s az élet szétizél és agyongyötör,
mikor egyáltalán nem szeretsz,
Mégis belém karolsz s hazavezetsz.
... milyen jó nekem, hogy vagy nekem ...

Mikor túl nagy lesz a saját ruhám,
és a családomnak nincs ideje rám,
és a ténfergésből elég lesz,
Te majd belém karolsz és hazavezetsz.
De ha elhagysz engem, meghalok,
vagy ami még rosszabb, tán' megmaradok.
s akkor mindörökre elveszek,
És már nem kell, aki hazavezet.
... milyen jó nekem, hogy vagy nekem ...
... milyen jó nekem, hogy vagy nekem ...
... milyen jó nekem, hogy vagy nekem ...

TÚL A VÍZEN EGY KOSÁR

Túl a vízen egy kosár, abban lakik egy madár.
Abban lakik egy madár, aki engem rég' hogy vár

Várj madárkám, várj, várj, várj,
este hozzád megyek már
Megvizsgálom szívedet, véle szeretetedet.

Túl a vizen zörgős malom, ott őröl az én galambom
Ott egyebet nem őrölnek,
csak bűt, s bánatot eleget.

Nékem is van egy bánatom, odaviszem, lejáratom.
Egy szem búza, kettő rozs, felöntöttem, járja most.

ÚGY SZERETNÉM MEGHÁLÁLNI

Úgy szeretném meghálálni,
Két kezemmel megszolgálni,
Azt, hogy felnevelt, dédelgetett, erő felett.

Légy ezentúl mindig boldog,
Míg én élek nincs több gondod,
Én vigyázok rád már ezután.

Úgy szeretném meghálálni,
Vagy legalább megpróbálni,
Mind, mind azt a jót,
mit értem tett az én anyám.

UTCÁRA NYÍLIK A KOCSMA AJTÓ

Utcára nyílik a kocsmá
ajtó,
kihallatszík belőle a szép muzsikaszó.
Sört ide, bort ide szép barna leány,
(az anyád),
hadd mulatom ki magam igazán!

Szeretni, szeretni szerettelek,
feleségül elvenni mégse mertelek.
Menyasszonyi fátyol a fejedre kerül
(ha kerül),
szívem a bánatba belemerül!

Mához egy hétre már nem leszek itt,
elvisz a gyorsvonal engemet is.
Gyorsvonal, sebesvonal valahol megáll (ha
megáll),
nyújtom a jobb kezem, szervusz babám.

ÚJRA ITT VAN

Újra itt van, újra itt van,
újra itt van a nagy
csapat,
Csapjad össze, csapjad
össze, csapjad össze a
mancsodat!
Újra hallom, újra hallom,
újra hallom a hangokat.

**Légy a vendégünk,
légy az emlékünk,
Ünnepeljük meg az új
találkozást,
És hogy elférjünk, arra
megkérünk,
Ne csinálj felfordulást!**

Szép leányok, szép
leányok, szép leányok
ne sírjatok,

Hullanak már, hullanak
már, hullanak már a
csillagok!
És mi mégis, és mi
mégis, és mi mégis itt
vagyunk.

**Légy a vendégünk,
légy az emlékünk,
Ünnepeljük meg az új
találkozást,
És hogy elférjünk, arra
megkérünk,
Ne csinálj felfordulást!**

VALAHOL EGY LÁNY

Valahol egy lány
hófehérben jár,
Ő a legszebb messze
földön.

Hívja őt egy
nap az öreg
király,
Feleségül
megkívánja, de
így szól a lány:

**A királyé nem
leszek, nem
leszek,
Akkor inkább
elmegyek, elmegyek,
Soha vissza nem
jövök, nem jövök már!
2x**

Valahol egy lány
feketében jár,
Arca sápadt, nem
beszélhet.

Hívja őt egy nap az
öreg király:
Hova mennél, szép
leányom? Gyere
hozzám!

**A királyé nem
leszek...**

Valahol egy lány
sehova sem jár,
Szép titokban
eltemették.

Hívja őt egy nap
az öreg király,
Szörnyű mérges,
hogya nem jön – mit
tehet mást?

A királyé nem leszek...

**Ó, valahol így van ez,
valahol így van ez jól!
2x|**

VALAKI MONDJA MEG

Valaki mondja meg, milyen
az élet,

Valaki mondja meg, miér'
ilyen,

Valaki mondja meg, miér'
szép az élet,

Valaki mondja meg, miér'
nem!

Valaki mondja meg, miér' jó
az ember,

Valaki mondja meg, miér'
nem,

Valaki mondja meg, miér'
lesz gonosszá,

Valaki mondja meg, miér'
nem!

Valaki mondja meg, kinek
kell hinnem,

Valaki mondja meg, kinek
nem,

Valaki mondja meg, ki hova
érhet,

Milyen az íze az élet
vizének!

Valaki mondja meg, a
hosszú évek,

Mért tűnnek úgy mint egy

pillanat,

Valaki mondja meg, mi az,
hogy elmúlt,

Valaki mondja meg, hol
maradt!

Valaki mondja meg, hogyan
kell élni,

Apám azt mondta, ne bánts
mást!

Valaki látta, hogy
bántottalak már,

Valaki látta, hogy bántottál.

Valaki mondja meg, miér'
vagyunk itt!

Anyám azt mondta, hogy
boldog légy!

De anyám azt nem mondta,
miér' nem e földön,

Anyám nem mondta,
mondd, miért.

VÁRJ, MÍG FELKEL MAJD A NAP

Ha most is várod még álmod
szép ígéretét,

Várj, míg felkel majd a nap!

Ha látni sejtened, mi az éjben
olvad szét,

Várj, míg felkel majd a nap!

Egy új nap mindig új reményt ígér,
A végtelen sötétjét tépve szét.

A félelem határt kap, mint a lét,

Te csak várj, míg felkel majd a nap!

Ha meggyötört az éj, ha a múltad feldagadt,

Várj, míg felkel majd a nap!

Ha kell, hogy tiszta légy, mint gyermek önmagad,

Várj, míg felkel majd a nap!

Ha megzavar, hogy túl nyitott az éj,

A csillaggal telt végtelen túl mély,

Mint a bölcső, biztos gömbbe zár a fény,

Te csak várj, míg felkel majd a nap! 2X

Sosem vagy egymagad, csak túl kicsinyke vagy,

Várj, míg felkel majd a nap!

Tudod nincs mennyország, de minden síron nő virág.

Várj, míg felkel majd a nap!

Ezért együtt leszünk, míg végtelen az éj.

Együtt míg a nap utoljára kél.

Együtt mondjuk annak ki még fél:

Te csak várj, míg felkel majd a nap! 2x

VIDÉKI SANZON

Hússzal ezelőtt érkeztem,
és azt mondták, hogy ez
az a hely,
Ahol mindent sikerült
megnézнем,
köszi, de sajnos nem
mehetek...
Mert a főnököm az az Isten,
kinek szárnya van, de ereje
nincsen...
Hogy egy kicsikét legalább
megverne,
vagy lassan utánad
engedne...
Mert hirtelen kinyílt a föld
alattam,
te eltűntél én meg itt
maradtam.
Hát evezz a part felé még
párat,
ha a világ fordít neked
hátat...
S ha utad egyszer a
végéhez ér
Ne felejtse el hogy honnan
jöttél!

Na na na na na na na...

Egy föld alatti mozgalomból,
hol nem jutott ki nekem a
jóból,
Kellott hogy már, elinduljak,
az úthengerek itt gurulnak.
Én meg harapok egyet a
lángosba,
a szekérháton a városba...
De láttatok-e már oly
gyönyörű bájt,
mit nem okozhat öt gigabájt.
Neked öt gigabájt, nekem öt
libamáj,
jaj a szívem úgy nagyon fáj.
de én sem próbálhattam
kétszer,
te megteheted, ha
visszanézel.
S ha utad egyszer a
végéhez ér,
Ne felejtse el hogy honnan
jöttél!

Na na na na na na na...

VIRÁGÉKNÁL ÉG A VILÁG

Virágéknál ég a világ,
Sütik már a rántott békát,
Zimmezum, zimmezum
Recefice, bum-bum-bum.

Bíró Marcsa odakapott,
Békacombot ropogtatott,
Zimmezum, zimmezum
Recefice, bum bum bum.

Puskás Gábor későn futott,
Neki csak a füle jutott,
Zimmezum, zimmezum
Recefice bum bum bum.

VUK

Fürge róka⁶
lábak, surranó kis
árnyak,
**Hipp-hopp, jön
Vuk!**

Híres nagy
vadászok, jobb, ha félreálltok,
Hipp-hopp, jön Vuk!
Ő az éjszakától sohase fél,
Bár a sűrű erdő csupa veszély,
Azt mesélik róla, ravasz, mint a róka,
Jön, lát, győz, fut!
Felragyog az ég is, felkiáltok én is:
**Hipp-hopp,
Jön Vuk!**

⁶ A képet Zelei Tünde készítette.

ZENE NÉLKÜL MIT ÉREK ÉN?

Tető nélkül apró házad,
mondd, mit ér?!

A legszebb híd a folyó
nélkül, mondd, mit ér?!
És a tűz a meleg nélkül,
És a leány a fiú nélkül,
Mondd, mondd, mondd,
mondd, mit ér?!

Termés nélkül
termőfölded, mondd, mit
ér?!

És a kerted a virág nélkül
mondd, mit ér?!
És az éj az álom nélkül,
Életed a tettek nélkül,
Mondd, mondd, mondd,
mondd, mit ér?!

**És zene nélkül mit érek
én,
És zene nélkül mit érek
én,
Zene nélkül mit érek én,
Mondd, zene nélkül mit
érek én?!**

Termés nélkül
termőfölded, mondd, mit
ér?!

És a kerted a virág nélkül
mondd, mit ér?!
És az éj az álom nélkül,
Életed a tettek nélkül,
Mondd, mondd, mondd,
mondd, mit ér?!

És az anya a gyermek
nélkül, mondd, mit ér?!
És a szíved az érzés
nélkül, mondd, mit ér?!
És a nyár a napfény
nélkül,
És a föld az ember nélkül,
Mondd, mondd, mondd,
mondd, mit ér?!

**És zene nélkül mit érek
én?! ...**

ZÖLDRE VAN A...

Zöldre van a, zöldre van a rácsos kapu festve.

Odajárok minden áldott este.

Kisangyalom, nem győztelek várni,
még egyszer várni...

Be kellett a, be kellett a rácsos kaput
zárni /riglizni/.

